

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

MAŽURANIĆEVO ŠETALIŠTE 24B, SPLIT
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud u SPLITU

Poslovni broj spisa 75t-273/2022

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC SPLIT

03-06-2022

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA 120-22-06/57
UR. BROJ 07-02-22-57

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

ZORAN PUNDA

OIB 42772283213

Adresa / sjedište

DUGOPOLJE, LISKA, KREŠIMIROVA 31

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.o.o.

OIB 18553605592

Adresa / sjedište

SPLIT, PUT SUPRUGA 21

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

IZNANSUDSKA NAGODBA od 30.06.2003 i Pr-91/2020 broj 0557

Iznos dospjele tražbine 182.653,33 (kn)

Glavnica 164.651,00 (kn)

Kamate 18.002,23 (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

ukupno iznosa od 3.287,00 kn (kn) + 222 kn dopijete iznosa

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave /

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 01. 06. 2022

Potpis vjerovnika

BUDIMIR PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
ODVJETNIK MARIN BUDIMIR
BUDIMIR PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
HR-21000 Split, Bihaćka 2A

PUNOMOĆ

- kojom ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupaju (brane)

BUDIMIR & PARTNERI

odvjetničko društvo d.o.o.

i to : Marin Budimir, odvjetnik
Mišel Rošić, odvjetnik
Damir Tomić, odvjetnik
Nenad Čović, odvjetnik
Duje Domazet, odvjetnik
Katarina Vrbatović, odvjetnik

U predstečajnom/stečajnom postupku

koji se vodi pred: nadležnom FINOM, Podružnica Split

pod poslovnim brojem : TS ST br. St-273/2022.....

na tužbu (prijedlog, optužnicu) :

protiv: Brodograđevna industrija Split d.d.....

radi : prijave tražbine (čl. 66.st.1. Stečajnog zakona).....

Ovlašćujem (o) ih, da me (nas) zastupaju u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzimaju sve pravne radnje i upotrebe sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnose tužbe, prijedloge i ostale podneske, da dadu u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) primaju novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaju potvrde.

Pristajem (o) da ih za slučaj spriječenosti zamijene:

odvjetnički vještbenici Ante Bojić i Ivan Šustić

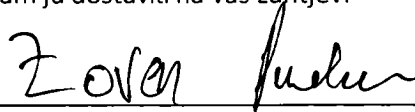
Za slučaj spora glede nagrade pristajem (o) na nadležnost Općinskog suda u Splitu.

❖ Obavijest o obradi Vaših osobnih podataka:

Naše odvjetničko društvo obrađuje osobne podatke o strankama i trećim osobama sa svrhom izvršenja ugovora o zastupanju ili pružanja drugog oblika pravne pomoći. Također obrađujemo i osobne podatke o trećim osobama s kojima komuniciramo po bilo kojoj osnovi. Potpisom ove punomoći, dobrovoljno dajte Vašu privolu te potvrđujete kako ste upoznati da u bilo koje vrijeme možete povući privolu bez bilo kakvih negativnih posljedica. Sukladno Općoj uredbi o zaštiti osobnih podataka, možete pod određenim uvjetima, koristiti svoja prava da dobijete potvrdu o obradi, izvršiti uvid u svoje osobne podatke, ispraviti ili dopuniti osobne podatke, prigovoriti daljnjoj, ili prekomjernoj obradi, blokirati nezakonitu obradu, zatražiti brisanje mojih osobnih podataka te zaprimiti presliku osobnih podataka radi prijenosa drugom voditelju obrade. Vaše osobne podatke prikupljamo, obrađujemo i čuvamo u skladu sa zahtjevima Opće uredbe o zaštiti podataka (GDPR).

Više informacija o našoj obradi vaših osobnih podataka možete naći u našoj Obavijesti o obradi osobnih podataka, koju možete preuzeti s naše mrežne stranice, možete ju dobiti u našem odvjetničkom uredu ili ćemo vam ju dostaviti na vaš zahtjev.

U Splitu dne. 01.06.2022.g.

Zoran Punda

Budimir & partneri odvjetničko društvo d.o.o.

Bihaćka 2A
21 000 Split, Hrvatska

tel : 021 348 178
faks : 021 332 394
info@budimir.hr

Trgovački sud u Splitu
MBS: 060329985
OIB : 62353690175

Temeljni kapital: 350.000,00 kn
uplaćen u cijelosti

članovi uprave:
M. Budimir i M. Rošić

Erste&Steiermärkische Bank d.d.
IBAN: HR5024020061100742809

ODVJETNICI

Marin Budimir
Mišel Rošić
Damir Tomić
Nenad Čović
Duje Domazet
Katarina Vrbatović

ODVJETNIČKI VJEŠTENICI

Ante Bojić
Ivan Šustić

POSLOVNA TAJNICA

Gorana Mimica

BUDIMIR&PARTNERI

FINA

POSLOVNICA SPLIT

Mažuranićevo šetalište 24b

21000 SPLIT

Split, 01.06.2022.

Pravna stvar:

PRIJAVA TRAŽBINE – popratni dopis

PREDSTEČAJNI POSTUPAK

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

St-273/2022

Predlagatelj/Dužnik:

Brodograđevna industrija Split d.d., iz Splita, Put Supavla 21, OIB:
18556905592

Vjerovnik:

PUNDA ZORAN, iz Dugopolja, Liska, Krešimirova 31, OIB: 42772283213,
zastupan po punomoćniku Marinu Budimir, odvjetniku iz OD Budimir &
partneri d.o.o. Split

Poštovani,

U gornjoj pravnoj stvari doneseno je Rješenje od 20.05.2022.god. u kojem se otvara predstečajni postupak nad Dužnikom, te se pozivaju vjerovnici na prijavu tražbina.

Vjerovnik ima potraživanje s naslova izvansudske Nagodbe o isplati naknade imovinske štete - mjesečne rente - s naslova gubitka plaće od 30.06.2003.god. (dalje: Nagodba), sve zbog pretrpljene ozljede na radu koji je vjerovnik kao radnik Dužnika doživio s danom 01.08.1988.god. Dakle, radi se o tražbini / pravu iz čl. 66 st. 1. Stečajnog zakona, ali ovim putem Vjerovnik, opreza radi, obaviještava Naslov o istoj, te traži da mu se cijelokupna tražbina prizna (u 100% obimu; tj. glavnica, zsk i eventualni troškovi postupka).

Naime, s danom 01.08.1988.god. Vjerovnik je doživio ozljedu na radu, te je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Splitu br. IP-1139/91 od 12.10.2000.god. utvrđena odgovornost poslodavca – Dužnika (zbog propusta istog u domeni zaštite na radu).

Rješenjem MIORH-a od 24.01.2003.god. utvrđena je Vjerovniku invalidska mirovina zbog

Budimir & partneri
odvjetničko društvo d.o.o.

Bihaćka 2A

21 000 Split, Hrvatska

tel : 021 348 178

faks : 021 332 394

info@budimir.hr

Trgovački sud u Splitu

MBS : 060329985

OIB : 62353690175

Temeljni kapital: 350.000,00 kn
uplaćen u cijelosti

članovi uprave:

M. Budimir i M. Rošić

Erste&Steiermärkische Bank d.d.

IBAN: HR5024020061100742809

ODVJETNICI

Marin Budimir

Mišel Rošić

Damir Tomić

Nenad Čović

Duje Domazet

Katarina Vrbatović

ODVJETNIČKI VJEŽBENICI

Ante Bojić

Ivan Šustić

POSLOVNA Tajnica

Gorana Mimica

naš broj : 6596-08-05

profesionalne nesposobnosti za rad počev od 18.12.2002.god.

Napokon, spomenutom Nagodbom od 30.06.2003.god. Vjerovnik dobiva mjesečnu rentu (gubitak plaće) s osnova naknade materijalne štete (razlika prosjeka plaće koju bi ostvarivao s usporednim radnikom da nije do invalidnosti došlo zbog ozljede na radu i iznosa mirovine koju prima), i to baš u mjesečnom iznosu od 3.287,00 kn.

Među strankama su vođeni mnogobrojni sudski postupci (sukcesivno utuživanje) u kojima je riješen osnov i visina potraživanja, pa se prilažu pravomoćne sudske presude Općinskog suda u Splitu br: P1-2358/10 od 10.07.2014.god., Pr-1190/15 od 15.04.2016.god., Pr-526/17 od 25.05.2018.god., Pr-527/18 od 04.04.2019.god.

Štoviše, Dužnik je pokušao osporiti valjanost same Nagodbe, ali je u postupku Općinskog suda u Splitu br. P-1167/15 od 26.02.2016.god. pravomoćno odbijen (presuda ŽS ST br. GŽ R-668/16) s svojim traženjem na utvrđenje ništetnosti iste.

Drugim riječima, unatoč postojanju valjanje pravne osnove (i visine potraživanja) Dužnik opetovano inzistira na vođenju nepotrebnih sudskih postupaka kako bi – očito – prolongirao plaćanje svoje obveze, pa se ovom prijavom želi tome stati na kraj.

Dokaz: uvid u Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečna renta) od 30.06.2003.god., uvid u pravomoćne sudske presude Općinskog suda u Splitu br: IP-1139/91 od 12.10.2000.god. P1-2358/10 od 10.07.2014.god., Pr-1190/15 od 15.04.2016.god., Pr-526/17 od 25.05.2018.god., Pr-527/18 od 04.04.2019.god., kao i ŽS ST br: GŽ R-668/16 od 14.02.2017.god., te rješenje MIORH-a od 24.01.2003.god. (do potrebe pribava svih spisa od suda i HZMO-a).

Konačno, u postupku pred OS ST sud je pod posl. br. Pr-91/2020 od 12.01.2022.god., a za period traženja od 01.06.2018 do 31.12.2019.god., donio nepravomoćnu presudu kojim se vjerovniku kao tužitelju obistinjuje iznos od ukupno 62.453,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni do 30.06.2018.god. po stopi od 6,82% godišnje, od 01.07.2019.god. do 30.06.2019.god. po stopi od 6,54% godišnje, od 01.07.2019.god. do 31.12.2019.god. po stopi od 6,30% godišnje, te od 01.01.2020 pa do potpune isplate po stopi od 6,11% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu, za tri postotna poena.

Dosuđeni su i troškovi postupka u iznosu od 6.875,00 kn s zsk koje teku od 12.01.2022.god. pa do potpune isplate po stopi od 6,11% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu, za tri postotna poena.

Na ovu presudu žalio se Dužnik kao tuženik žalbom od 24.01.2022.god. te je spis još u radu na višem sudu.

Dokaz: uvid u presudu Općinskog suda u Splitu br. Pr-91/2020 od 12.01.2022.god. i žalbu tuženika.

Prema tome, za period potraživanja od 01.06.2018 do 31.12.2019.god. kao pravna osnova tražbine pojavljuje se prvenstveno potpisana Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečna renta) od 30.06.2003.god. kao i nepravomoćna presuda OS ST pod posl. br. Pr-91/2020 od 12.01.2022.god.

Iznos ukupne dospjele tražbine (glavnica, troškovi i zsk) iznose**81.164,65 kn (A)**

Od gornjeg iznosa glavnica iznosi69.328,00 kn

(napomena; u glavicu su uključeni i troškovi)

Dok, od gornjeg iznosa, kamata iznosi11.836,65 kn

(napomena: u kamatu su uključene i kamate na troškove).

Ovi iznosi sravnjeni su (izračunati do) s danom otvaranja predstečajne nagodbe, tj. s danom 20.05.2022.god., ali NIJE SPORNO KAKO Dužnik potražuje i zsk na iste iznose glavnice i nakon tog datuma, tj. u 100% obimu sve do isplate.

Kao dokaz o postojanju tražbine dostavljaju se svi dokumenti koji su prethodno nabrojani, a u to prvenstveno spada Nagodba i presuda Pr-91/2020.

Dokaz: kao gore, izračun kamata.

Nadalje, Dužnik potražuje s istog pravnog osnova, a za period od 01.01.2020.god. do 20.05.2022.god., iznos od ukupno 95.323,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni do 30.06.2020. po stopi od 6,11% godišnje, od 01.07.2020. do 31.12.2020. po stopi od 5,89% godišnje, od 01.01.2021. do 30.06.2021.god. po stopi od 5,75% godišnje, od 01.07.2021.god. do 31.12.2021.god. po stopi od 5,61% godišnje, te od 01.01.2022. pa do potpune isplate po stopi od 5,49 % godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

Iznos ukupne dospjele tražbine za ovaj period (glavnica i zsk) iznose... **101.488,68 kn (B)**

Od gornjeg iznosa glavnica iznosi95.323,00 kn

Dok, od gornjeg iznosa, kamata iznosi6.165,68 kn

Ovi iznosi sravnjeni su (izračunati do) s danom otvaranja predstečajne nagodbe, tj. s danom 20.05.2022.god., ali NIJE SPORNO KAKO Dužnik potražuje i zsk na iste iznose glavnice i nakon tog datuma, tj. u 100% obimu sve do isplate.

Kao dokaz o postojanju tražbine dostavljaju se svi dokumenti koji su prethodno nabrojani, a u to prvenstveno spada Nagodba.

Dokaz: kao gore, izračun kamata.

Naposljetku, Dužnik potražuje s istog pravnog osnova, a za period od 21.05.2022.god. pa ubuduće, mjesečni iznos od po 3.287,00 kn plativo do 15-og u svakom mjesecu za prethodni, a u slučaju kašnjenja uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate. (C)

Stoga, ukupno se traži (A + B) iznos od 182.653,33 kn dospjelog potraživanja (do otvaranja predstečaja) kao i zsk na svaki pojedini mjesečni iznos glavnice i nakon otvaranja predstečaja do isplate, te naravno renta za ubuduće (pod C) tj. mjesečno 3.287,00 kn plativo do 15-og u svakom mjesecu za prethodni, sve u 100% iznosu, imajući na umu da se radi o tražbini iz čl. 66. st. 1. Stečajnog zakona.

Prilog: - punomoć pod /A, kao u tekstu, te Obrazac 3

S poštovanjem
BUDIMIR&PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
HR-21000 Split, Bihaćka 2A
ODVJETNIK MARIN BUDIMIR

BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT, d.d.

Brodograđevna industrija Split, d.d. zastupana po predsjedniku Uprave Predragu Čudini, dipl.ing., s jedne strane i umirovljenik ZORAN PUNDA dana 30.06.2003. godine, sklapaju

NAGODBU O ISPLATI NAKNADE MATERIJALNE ŠTETE (mjesečna renta)

1. Brodograđevna industrija Split d.d., obvezuje se isplatiti Zoranu Pundi (invalidu rada), s osnova materijalne štete gubitka plaće, mjesečnu rentu počam od srpnja (za lipanj) 2003. god. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn.
2. Mjesečna renta određuje se pod klauzulom promjenjivosti, te se ista može u izmjenjenim okolnostima povećati, smanjiti ili ukinuti.
3. Novčana renta iz točke 1. ove Nagodbe predstavlja njeno definitivno utvrđenje za razdoblje za koje se bude isplaćivala.

O b r a z l o ž e n j e:

Zoran Punda podnio je dana 09.06.2003. godine zahtjev za utvrđenjem prava na naknadu materijalne štete zbog gubitka plaće koju trpi zbog prestanka rada na RM nastanka invalidnosti: brodotsar skelar: šifra: (S 614121 odnosno 2500102).

Zoran Punda doživio je ozljedu na radu 01.08.1988. o čemu je sačinjena Prijava o ozljedi na radu od 11.12.1989 g. Presudom Općinskog suda u Splitu br. 1.P. 1136/91 od 12. listopada 2000. godine potvrđene presudom Županijskog suda br. GŽ-2405/01 od 18.01.2002.g. utvrđena je odgovornost Brodosplit d.d. (poslodavca) po kriteriju objektivne odgovornosti, za štetu koju Zoran Punda trpi kao posljedicu radne nezgode, sukladno odredbi članka 6. Zakona o zaštiti na radu.

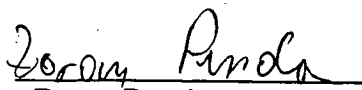
Rješenjem Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područne službe Split br. 0002732 od 24.01.2003. god., Zoranu Pundi utvrđena je invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 18.12.2002. godine

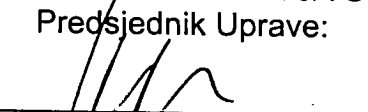
U postupku obrade zahtjeva od 09.06.2003. utvrđeno je da Zoran Punda trpi materijalnu štetu, zbog gubitka plaće temeljem nastanka profesionalne nesposobnosti za rad, i to prema sljedećem:

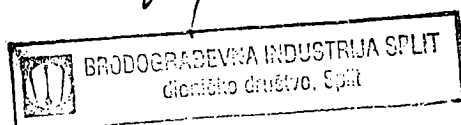
Za razdoblje od ožujak - svibanj 2003.g. utvrđena je materijalna šteta kao razlika prosjeka plaće koju bi Zoran Punda ostvario na usporednom RM brodotsar skelar šifra: 2500102 da nije došlo do invalidnosti iz uzroka ozljede na radu (4.651,20 kn), i prosječne mirovine Zorana Punde za isto razdoblje (1.363,81 kn), koja iznosi 3.287,00 kn a isplaćivat će se kao mjesečna renta od srpnja (za lipanj) 2003.god. i dalje.

BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d.

Predsjednik Uprave:

Zoran Punda

Predrag Čudina, dipl.ing.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
Ex. vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

Pr-91/2020-17

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Punde, OIB: 42772283213 iz Dugopolja, Liska, Krešimirova 31, kojeg zastupa punomoćnik Marin Budimir, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Budimir & partneri d.o.o. Split, protiv tuženika Brodograđevne industrije Split d.d., OIB: 18553605592, Split, Put Supavla 21, kojeg zastupa punomoćnica Smiljenka Buljan, odvjetnica u Splitu, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Republike Hrvatske, OIB:18556905592, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 20.listopada 2021.god. u nazočnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnice tuženika i punomoćnice zakonskog zastupnika umješača, dne 12.siječnja 2022.god.,

presudio je

I. Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju za period od 1.06.2018. do 31.12.2019. iznos od ukupno 62.453,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni do 30.06.2018. po stopi od 6,82% godišnje, od 01.07.2019. do 30.06.2019.god. po stopi od 6,54 % godišnje, od 1.07.2019.god. do 31.12.2019.god. po stopi od 6,30 % godišnje, te od 1.01.2020.god. do potpune isplate po stopi od 6,11% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

II. Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 6.875,00 kn uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 12.siječnja 2022.god. do potpune isplate po stopi od 6,11 % godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, dok se za više zatraženo, za iznos od 937,50 kn, tužitelj odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dne 16. siječnja 2020. god. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi se navodi kako su stranke 30. lipnja 2003., sklopile izvansudsku nagodbu o isplati naknade imovinske štete – mjesečne rente s naslova gubitka plaće, kojom je ista određena za lipanj 2003. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn, međutim, tuženik je dne 30. rujna 2004. donio odluku kojom ukida tužitelju isplatu rente počevši od listopada 2004., odnosno jednostrano raskida citiranu nagodbu, na što nije imao nikakvo zakonsko pravo niti odobrenje tužitelja pa je tužitelj, radi zaštite svojih prava vodio postupak pod br. IP-2331/04, odnosno P1-2358/10 u kojem je uspio. Tužitelju je u sudskim postupcima (Pr-1190/15, Pr-526/17, Pr-527/18) pravomoćno dosuđena mjesečna renta s naslova gubitka plaće za raniji period, zaključno s 31.05.2018. god. pa u ovom predmetu potražuje isplatu s naslova imovinske štete-mjesečne rente za daljnje razdoblje od 30.06.2018. god. do 31.12.2019. god. u ukupnom iznosu od 62.453,00 kn uz zakonske zatezne kamate od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa od po 3.287,00 kn te troškove postupka s pripadajućim zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik navodi kako se opreza radi protivi osnovu i visini tužbenog zahtjeva te je suglasan s dokaznim prijedlozima tužitelja.

3. Republika Hrvatska je podneskom od 3.06.2021. god. prijavila sudjelovanje u parnici kao umješac na strani tuženika, s obzirom na to da ima pravni interes – Ugovor o prijenosu i prodaji dionica Brodograđevne industrije Split d.d. od 28. veljača 2013. na temelju kojeg se RH obvezala preuzeti novčane obveze utvrđene sudskim odlukama u odnosu na Brodograđevnu industriju Split d.d.

3.1. Odredbom čl. 206.st.1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 – dalje: ZPP) određeno je da osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije, može se pridružiti toj stranci.

3.2. Ovaj sud je mišljenja da Republika Hrvatska, a s obzirom na činjenicu da se ugovorom o prijenosu dionica tuženika od 28.02.2013. god. obvezala preuzeti novčane obveze utvrđene sudskim odlukama u odnosu na tuženika pod uvjetima utvrđenim ugovorom, ima pravni interes za sudjelovanjem u postupku na strani tuženika, slijedom čega su u ovom slučaju ispunjenje pretpostavke u smislu odredbi čl. 206.st.1. ZPP-a, radi čega je sud raspravnim rješenjem od 8.09.2021. god. prihvatio sudjelovanje Republike Hrvatske kao umješaca na strani tuženika.

4. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom Nagodbe o isplati naknade materijalne štete od 30.06.2003., Odluke tuženika od 30.09.2004., presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gž R-1067/16-2 od 11.10.2016., presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1190/15 od 15.4.2016., presude Općinskog suda u Splitu br. P1-2358/10 od 10.7.2014., presude Županijskog suda u Splitu br. Gžp-971/14 od 20.8.2015., presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1167/15 od 26.2.2016., presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gž R-668/16-2, presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-526/17 od 25.5.2018., presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-527/18 od

404.2019.god., presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽR-853/19 od 8.09.2010.god., spisa ovog suda pod broj P1-2358/10, broj P1-2558/10, broj Pr - 527/18, broj Pr-1167/15, broj Pr-526/17, broj Pr-1190/15 pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

5. Neprijeporno je između parbenih stranaka:

-da su dana 30. lipnja 2003. zaključile Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečne rente), kojom se tuženik obvezuje isplatiti tužitelju, a „s osnova materijalne štete gubitka plaće“, mjesečnu rentu počev od srpnja (za lipanj) 2003. pa nadalje u iznosu od 3.287,00 kn,

- da je tuženik dana 30. rujna 2004. donio Odluku kojom ukida isplatu mjesečne rente ugovorenu Nagodbom počev od listopada (za rujna) 2004. te obustavio isplatu od listopada 2004.g. pa sve do 5. siječnja 2008.

-da je u predmetu ovog suda pod broj P-1167/15 pravomoćnom presudom od 26.veljače 2016.god. ovdje tuženik, u svojstvu tužitelja, odbijen s tužbenim zahtjevom na utvrđenje ništetnom gore navedene nagodbe, te podrednim tužbenim zahtjevom da se ista nagodba raskine,

- da je na temelju pravomoćne presude ovog suda pod br. P1-2358/10 od 10. srpnja 2014. naloženo tuženiku isplatiti tužitelju, s osnova zaključene Nagodbe, iznos od 128.193,00 kn za razdoblje od 1.10.2004. do 31.12.2007., te za daljnje razdoblje od 1.1.2008. do 31.12.2011. iznos od 157.776,00 kn, sve uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od 3.287,00 kn teku od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec,

-da je pravomoćnom presudom ovog suda pod br. Pr-1190/15 od 15. travnja 2016. naloženo tuženiku isplatiti tužitelju temeljem iste osnove za razdoblje od 1.1.2012. do 31.12.2015. iznos od 151.202,00 kn uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od 3.287,00 kn teku od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec,

-da je pravomoćnom presudom ovog suda br. Pr-526/17 od 25.5.2018. naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iz iste osnove za razdoblje od 1.11.2015. pa do 30.6.2017. iznos od 65.740,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate na svaki pojedini mjesečni iznos od 3.287,00 kn koje teku od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec,

- da je pravomoćnom presudom ovog suda pod br. Pr-527/18 od 4.04.2019.god. naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iz iste osnove za razdoblje od 1.07.2017. pa do 31.05.2018. iznos od 36.157,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate na svaki pojedini mjesečni iznos od 3.287,00 kn koje teku od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec,

-da su u gore navedenim postupcima sudovi utvrdili da sklopljena Nagodba između stranaka od 30.6.2003. proizvodi pravne učinke i obvezuje ugovorne stranke.

6. Između parbenih stranaka je prijeporna osnova i visina tužbenog zahtjeva.

7. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev u cijelosti osnovanim.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 62.453,00 kn, na ime dospjele mjesečne rente u razdoblju od 1.06.2018. do 31.12.2019., s pripadajućom zateznom kamatom na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn, a koji se iznos tuženik obvezao tužitelju isplaćivati s osnova izgubljene zarade „Nagodbom o

isplati naknade materijalne štete" od 30. lipnja 2003., koja se sastoji u razlici između invalidske mirovine i plaće koju bi tužitelj primao da je ostao u radnome odnosu kod tuženika.

9. Naime, članak 125. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br.: 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 112/99. i 88/01., dalje: ZOO/91) propisuje, kad ispunjenje obveze u određenom roku predstavlja bitan sastojak ugovora pa ako dužnik ne ispunji obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu. U st. 2. i 3. citiranog članka propisano je da vjerovnik može održati ugovor na snazi ako nakon isteka roka, bez odgađanja, obavijesti dužnika da zahtijeva ispunjenje ugovora, a kad je vjerovnik zahtijevao ispunjenje pa ga nije dobio u razumnom roku, može izjaviti da raskida ugovor. Čl. 125. st. 4. ZOO/91 propisuje da ova pravila važe kako u slučaju kad su ugovorne strane predvidjele da će se ugovor smatrati raskinutim ako ne bude ispunjen u određenom roku, tako i onda kad je ispunjenje ugovora u određenom roku bitan sastojak ugovora po prirodi posla.

10. Nagodbom od 30. lipnja 2003. god. tuženik se obvezao isplaćivati tužitelju s osnova materijalne štete gubitka plaće mjesečnu rentu počevši od srpnja 2003. god. pa nadalje, međutim, tuženik je jednostrano uskratio isplatu mjesečnih iznosa Odlukom od 30. rujna 2004. god. počevši od listopada (za rujna) 2004. god. U obrazloženju Odluke navodi se kako rješenje HZMO od 24. siječnja 2003. o određivanju invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad tužitelju, ne sadrži kao osnovu invalidnosti ozljedu na radu (za čije posljedice prema ovom korisniku bi bio odgovoran poslodavac) pa se istom ukida pravo na isplatu materijalne štete zbog gubitka plaće.

11. Pravomoćnom presudom ovoga suda pod br. Pr-1167/15 od 26. veljače 2016. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja, ovdje tuženika Brodograđevne industrije Split d.d., Split kojim je tražio utvrđenje ništavom izvansudske nagodbe o isplati naknade materijalne štete – mjesečne rente, koju su stranke zaključile dana 30. lipnja 2003. te je odbijen i podredni tužbeni zahtjev za raskidom izvansudske nagodbe.

12. Stoga, a kako jednostrano donijeta Odluka tuženika od 30. rujna 2004., kojom se ukida isplata mjesečne rente tužitelju od listopada (za rujna) 2004., ne proizvodi pravne učinke, to je tuženik i nakon proteka mjeseca listopada (za rujna) 2004., u obvezi temeljem sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003., koja je na snazi između stranaka, isplaćivati tužitelju mjesečnu rentu s osnova materijalne štete gubitka plaće, u iznosu od 3.287,00 kn. Za navesti je kako nagodba nije raskinuta po samom zakonu (čl. 125. ZOO/91) zato što tuženik nije u određenom roku, tj. do 8. listopada 2004. platio mjesečnu rentu za rujna. Naime, u nagodbi nije ugovoreno da ispunjenje obveze isplate rente u roku rezultira raskidom ugovora, a niti smisao zaključene nagodbe na to upućuje.

13. Kako predmetna nagodba proizvodi pravne učinke i obvezuje ugovorne stranke na temelju odredbi čl. 1089. – 1098. ZOO/91, to je tuženik obavezan isplatiti tužitelju s osnova rente za razdoblje od 1.06.2018. do 31.12.2019. iznos od ukupno 62.453,00 kn. Tužitelju su u skladu s čl. 277. ZOO/91 i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15.) dosuđene i zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, a kako je odlučeno u točki I izreke presude.

14. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku pa je tužitelju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 148/09., 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., dalje Tarifa) priznat sljedeći trošak: za sastav tužbe 100 bodova, za zastupanje na ročištima od 12.svibnja; 8.rujna i 20.listopada 2021.god. po 100 bodova, za pristup ročištu za objavu presude 50 bodova, za sastav podneska od 19.travnja 2021.god. 100 bodova, što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kn iznosi 5.500,00 kn, na ime PDV-a iznos od 1.375,00 kn, ukupno iznos od 6.875,00 kn, dok je za više zatraženo, za iznos od 937,50 kn tužitelj odbijen, a kao u točki II izreke presude. Na dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zatezne kamate počevši od 12.siječnja 2022.god., kao dana presuđenja, do isplate. Tužitelju nisu priznati troškovi sastava podneska od 16.veljače 2021.god., budući da isti nije bio nužan ni potreban za vođenje parnice.

U Splitu, 12. siječnja 2022.godine

Sutkinja

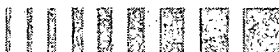
Katica Bojčić Vidović

Dokument je elektronički potpisan:

KATICA BOJČIĆ
VIDOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

12-01-2022
09:54:19

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97-#130D48523631363830363038393334
L=SPLIT
S=BOJČIĆ VIDOVIĆ
G=KATICA
CN=KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude parnične stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpisivanja iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- pun. umješaka

Broj zapisa: **eb304-7d9d6**

Kontrolni broj: **0151d-e761c-8ef13**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

ODVJETNICA
SMILJENKA BULJAN
Split, Gundulićeva 26A, tel. 021/781-441, mob. 0993391295
e-mail: odvjetnica.smiljenka.buljan@gmail.com

Pr-91/2020

OPĆINSKI SUD U SPLITU

za

ŽUPANIJSKI SUD

Tužitelj: ZORAN PUNDA, OIB: 42772283213 iz Dugopolja, Liska, Krešimirova 31,
zastupan po punomoćniku Marinu Budimiru, odvjetniku u OD Budimir & partneri u
Splitu

Tuženik: BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT dioničko društvo, OIB: 18556905592,
Split, Put Supavla 21, zastupano po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u
Splitu

Umještač na strani tuženika: Republika Hrvatska, zastupana po Općinskom državnom
odvjetništvu u Splitu

Radi: isplate

četverostruko

ŽALBA TUŽENIKA

protiv presude Općinskog suda u Splitu
poslovni br. Pr-91/2020-17 od 12.1.2022.

Protiv uvodno označene presude tuženik pravovremeno izjavljuje žalbu pobijajući je u cijelosti zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP).

Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku da isplati tužitelju za period od 1.6.2018. do 31.12.2019. iznos od ukupno 62.453,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u mjesecu za prethodni, do isplate te da tužitelju isplati parnični trošak u iznosu od 6.875,00 kn uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 12.1.2022. do isplate.

Prvenstveno se ističe da je izreka presude potpuno nejasna i nerazumljiva u smislu odredbe čl. 29. Ovršnog zakona jer obveza tuženika nije jasno određena. Naime, u izreci nije konkretizirano ni precizirano kada dospijevaju na naplatu prvi a kada posljednji iznos rente što predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a.

Nadalje, prvostupanjska presuda ne sadrži jasne i određene razloge o svim odlučnim činjenicama zbog kojih presudu nije moguće ispitati.

Pobijana presuda ne sadrži razloge za pravilnu primjenu materijalnog prava vezano za pravnu snagu Odluke tuženika od 30.09.2004. kojom se ukida isplata mjesečne rente tužitelju od listopada (za rujan) 2004.

U obrazloženju prvostupajnske presude sud navodi kako navedena odluka tuženika ne proizvodi pravne učinke to da je tuženik i u obvezi isplaćivati tužitelju mjesečnu rentu temeljem Nagodbe od 30.6.2003. Po mišljenju tuženika sama konstatacija da odluka tuženika ne proizvodi pravne učinke bez navođenja razloga koji opravdavaju to utvrđenje, pobijanu presudu čini nerazumljivom. Na opisani način počinjena je daljnja bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a.

Glede dosuđenih zateznih kamata prvostupajnski sud uopće nije dao razloge na koji način je utvrdio tijek kamata na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn.

Navedeno upućuje na zaključak da je pobijana presuda opterećena brojnim bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a.

Slijedom iznesenog tuženik predlaže da drugostupajnski sud usvoji žalbu tuženika i preinači pobijanu presudu na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja, te mu naloži naknaditi parnični trošak tuženiku uključujući i troškove žalbenog postupka, podredno, da ukine pobijanu presudu i vrati predmet prvostupajnskom sudu na ponovno odlučivanje.

U Splitu, 24.1.2022.

Tuženik po punomoćnici

Digitally signed by Smiljenka Buljan
Location: Gundulićeva 26A, Split
Date: 2022-01-24 13:45:01

Popis troška:

- sastav žalbe 1.250,00 kn + PDV 25 %
- sudska pristojba za žalbu 1.949,00 kn

Nagodba od 30.06.2003

(period 01.01.20 do 20.05.22)

Zoran Punda

obračun zzk

Datum obračuna: 20.05.2022

B

Dužnik: BIS d.d.

Br.	Stavka / Opis		Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug	
1.	GLAVNICA		15.02.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.02.2020 - 30.06.2020	3.287,00	136	6,11%	74,63	74,63	3.361,63
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	439,82	3.726,82
2.	GLAVNICA		15.03.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.03.2020 - 30.06.2020	3.287,00	107	6,11%	58,71	58,71	3.345,71
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	423,91	3.710,91
3.	GLAVNICA		15.04.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.04.2020 - 30.06.2020	3.287,00	76	6,11%	41,70	41,70	3.328,70
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	406,90	3.693,90
4.	GLAVNICA		15.05.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.05.2020 - 30.06.2020	3.287,00	46	6,11%	25,24	25,24	3.312,24
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	390,44	3.677,44
5.	GLAVNICA		15.06.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.06.2020 - 30.06.2020	3.287,00	15	6,11%	8,23	8,23	3.295,23
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	373,43	3.660,43
6.	GLAVNICA		15.07.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	674	5,89%	357,26	357,26	3.644,26
7.	GLAVNICA		15.08.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.08.2020 - 20.05.2022	3.287,00	643	5,89%	340,86	340,86	3.627,86
8.	GLAVNICA		15.09.2020	3.287,00	0,00	3.287,00	

Br.	Stavka / Opis	Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.09.2020 - 20.05.2022	3.287,00	612	5,89%	324,46	324,46	3.611,46
9.	GLAVNICA			15.10.2020	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.10.2020 - 20.05.2022	3.287,00	582	5,89%	308,59	308,59	3.595,59
10.	GLAVNICA			15.11.2020	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.11.2020 - 20.05.2022	3.287,00	551	5,89%	292,20	292,20	3.579,20
11.	GLAVNICA			15.12.2020	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.12.2020 - 20.05.2022	3.287,00	521	5,89%	276,33	276,33	3.563,33
12.	GLAVNICA			15.01.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.01.2021 - 20.05.2022	3.287,00	490	5,89%	259,91	259,91	3.546,91
13.	GLAVNICA			15.02.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.02.2021 - 20.05.2022	3.287,00	459	5,89%	243,46	243,46	3.530,46
14.	GLAVNICA			15.03.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.03.2021 - 20.05.2022	3.287,00	431	5,89%	228,61	228,61	3.515,61
15.	GLAVNICA			15.04.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.04.2021 - 20.05.2022	3.287,00	400	5,89%	212,17	212,17	3.499,17
16.	GLAVNICA			15.05.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.05.2021 - 20.05.2022	3.287,00	370	5,89%	196,26	196,26	3.483,26
17.	GLAVNICA			15.06.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.06.2021 - 20.05.2022	3.287,00	339	5,89%	179,81	179,81	3.466,81
18.	GLAVNICA			15.07.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.07.2021 - 20.05.2022	3.287,00	309	5,89%	163,90	163,90	3.450,90
19.	GLAVNICA			15.08.2021	3.287,00	0,00	3.287,00

Br.	Stavka / Opis	Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.08.2021 - 20.05.2022	3.287,00	278	5,89%	147,46	147,46	3.434,46
20.	GLAVNICA			15.09.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.09.2021 - 20.05.2022	3.287,00	247	5,89%	131,01	131,01	3.418,01
21.	GLAVNICA			15.10.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.10.2021 - 20.05.2022	3.287,00	217	5,89%	115,10	115,10	3.402,10
22.	GLAVNICA			15.11.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.11.2021 - 20.05.2022	3.287,00	186	5,89%	98,66	98,66	3.385,66
23.	GLAVNICA			15.12.2021	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.12.2021 - 20.05.2022	3.287,00	156	5,89%	82,75	82,75	3.369,75
24.	GLAVNICA			15.01.2022	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.01.2022 - 20.05.2022	3.287,00	125	5,89%	66,30	66,30	3.353,30
25.	GLAVNICA			15.02.2022	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.02.2022 - 20.05.2022	3.287,00	94	5,89%	49,86	49,86	3.336,86
26.	GLAVNICA			15.03.2022	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.03.2022 - 20.05.2022	3.287,00	66	5,89%	35,01	35,01	3.322,01
27.	GLAVNICA			15.04.2022	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.04.2022 - 20.05.2022	3.287,00	35	5,89%	18,56	18,56	3.305,56
28.	GLAVNICA			15.05.2022	3.287,00	0,00	3.287,00
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.05.2022 - 20.05.2022	3.287,00	5	5,89%	2,65	2,65	3.289,65

Rekapitulacija obračuna

Glavnica (29)

95.323,00 HRK

Rekapitulacija obračuna

Trošak ovrhe (0)	0,00 HRK
Kamate	6.165,68 HRK
Uplate (0)	0,00 HRK
Ukupni dug na dan 20.05.2022	101.488,68 HRK

Nagodba od 30.06.2003 i presuda Pr-91/2020

Zoran Punda

obračun zzk

Datum obračuna: 20.05.2022

(period 01.06.2018 do 31.12.2019.)

A

Dužnik: BIS d.d.

Br.	Stavka / Opis	Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug		
1.	GLAVNICA	15.07.2018	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.07.2018 - 31.12.2018	3.287,00	169	6,82%	103,80	103,80	3.390,80
	01.01.2019 - 30.06.2019	3.287,00	181	6,54%	106,60	210,40	3.497,40
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	314,79	3.601,79
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	414,66	3.701,66
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	779,85	4.066,85
2.	GLAVNICA	15.08.2018	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.08.2018 - 31.12.2018	3.287,00	138	6,82%	84,76	84,76	3.371,76
	01.01.2019 - 30.06.2019	3.287,00	181	6,54%	106,60	191,36	3.478,36
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	295,75	3.582,75
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	395,62	3.682,62
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	760,81	4.047,81
3.	GLAVNICA	15.09.2018	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.09.2018 - 31.12.2018	3.287,00	107	6,82%	65,72	65,72	3.352,72
	01.01.2019 - 30.06.2019	3.287,00	181	6,54%	106,60	172,32	3.459,32
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	276,71	3.563,71
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	376,58	3.663,58
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	741,77	4.028,77
4.	GLAVNICA	15.10.2018	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.10.2018 - 31.12.2018	3.287,00	77	6,82%	47,29	47,29	3.334,29
	01.01.2019 - 30.06.2019	3.287,00	181	6,54%	106,60	153,89	3.440,89
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	258,28	3.545,28
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	358,15	3.645,15
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	723,35	4.010,35

Br.	Stavka / Opis	Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug		
5.	GLAVNICA	15.11.2018	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.11.2018 - 31.12.2018	3.287,00	46	6,82%	28,25	28,25	3.315,25
	01.01.2019 - 30.06.2019	3.287,00	181	6,54%	106,60	134,85	3.421,85
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	239,24	3.526,24
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	339,11	3.626,11
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	704,31	3.991,31
6.	GLAVNICA	15.12.2018	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.12.2018 - 31.12.2018	3.287,00	16	6,82%	9,83	9,83	3.296,83
	01.01.2019 - 30.06.2019	3.287,00	181	6,54%	106,60	116,43	3.403,43
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	220,82	3.507,82
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	320,69	3.607,69
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	685,88	3.972,88
7.	GLAVNICA	15.01.2019	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.01.2019 - 30.06.2019	3.287,00	166	6,54%	97,77	97,77	3.384,77
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	202,16	3.489,16
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	302,03	3.589,03
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	667,22	3.954,22
8.	GLAVNICA	15.02.2019	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.02.2019 - 30.06.2019	3.287,00	135	6,54%	79,51	79,51	3.366,51
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	183,90	3.470,90
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	283,77	3.570,77
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	648,96	3.935,96
9.	GLAVNICA	15.03.2019	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	16.03.2019 - 30.06.2019	3.287,00	107	6,54%	63,02	63,02	3.350,02
	01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	167,41	3.454,41
	01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	267,28	3.554,28
	01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	632,47	3.919,47
10.	GLAVNICA	15.04.2019	3.287,00	0,00	3.287,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno

Br. Stavka / Opis		Datum		Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug
16.04.2019 - 30.06.2019	3.287,00	76	6,54%	44,76	44,76	3.331,76
01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	149,15	3.436,15
01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	249,02	3.536,02
01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	614,22	3.901,22
11. GLAVNICA		15.05.2019		3.287,00	0,00	3.287,00
Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
16.05.2019 - 30.06.2019	3.287,00	46	6,54%	27,09	27,09	3.314,09
01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	131,48	3.418,48
01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	231,35	3.518,35
01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	596,55	3.883,55
12. GLAVNICA		15.06.2019		3.287,00	0,00	3.287,00
Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
16.06.2019 - 30.06.2019	3.287,00	15	6,54%	8,83	8,83	3.295,83
01.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	184	6,30%	104,39	113,23	3.400,23
01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	213,10	3.500,10
01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	578,29	3.865,29
13. GLAVNICA		15.07.2019		3.287,00	0,00	3.287,00
Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
16.07.2019 - 31.12.2019	3.287,00	169	6,30%	95,88	95,88	3.382,88
01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	195,75	3.482,75
01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	560,95	3.847,95
14. GLAVNICA		15.08.2019		3.287,00	0,00	3.287,00
Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
16.08.2019 - 31.12.2019	3.287,00	138	6,30%	78,29	78,29	3.365,29
01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	178,16	3.465,16
01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	543,36	3.830,36
15. GLAVNICA		15.09.2019		3.287,00	0,00	3.287,00
Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
16.09.2019 - 31.12.2019	3.287,00	107	6,30%	60,71	60,71	3.347,71
01.01.2020 - 30.06.2020	3.287,00	182	6,11%	99,87	160,58	3.447,58
01.07.2020 - 20.05.2022	3.287,00	689	5,89%	365,19	525,77	3.812,77
16. GLAVNICA		15.10.2019		3.287,00	0,00	3.287,00
Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
16.10.2019 - 31.12.2019	3.287,00	77	6,30%	43,69	43,69	3.330,69

Br. Stavka / Opis				Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug		
01.01.2020 - 30.06.2020				3.287,00	182	6,11%	99,87	143,55	3.430,55
01.07.2020 - 20.05.2022				3.287,00	689	5,89%	365,19	508,75	3.795,75
17. GLAVNICA				15.11.2019	3.287,00		0,00		3.287,00
Period obračuna		Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno		
16.11.2019 - 31.12.2019		3.287,00	46	6,30%	26,10	26,10	3.313,10		
01.01.2020 - 30.06.2020		3.287,00	182	6,11%	99,87	125,97	3.412,97		
01.07.2020 - 20.05.2022		3.287,00	689	5,89%	365,19	491,16	3.778,16		
18. GLAVNICA				15.12.2019	3.287,00		0,00		3.287,00
Period obračuna		Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno		
16.12.2019 - 31.12.2019		3.287,00	16	6,30%	9,08	9,08	3.296,08		
01.01.2020 - 30.06.2020		3.287,00	182	6,11%	99,87	108,95	3.395,95		
01.07.2020 - 20.05.2022		3.287,00	689	5,89%	365,19	474,14	3.761,14		
19. GLAVNICA				15.01.2020	3.287,00		0,00		3.287,00
Period obračuna		Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno		
16.01.2020 - 30.06.2020		3.287,00	167	6,11%	91,64	91,64	3.378,64		
01.07.2020 - 20.05.2022		3.287,00	689	5,89%	365,19	456,83	3.743,83		
20. GLAVNICA				12.01.2022	6.875,00		0,00		6.875,00
Period obračuna		Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno		
13.01.2022 - 20.05.2022		6.875,00	128	5,89%	142,01	142,01	7.017,01		

(troškovi)
Pr- 31/20

Rekapitulacija obračuna

Glavnica (20)	69.328,00 HRK
Trošak ovrhe (0)	0,00 HRK
Kamate	11.836,65 HRK
Uplate (0)	0,00 HRK
Ukupni dug na dan 20.05.2022	81.164,65 HRK

HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU

BROJ PREDMETA: 0002732
OSGBNI BROJ: 03139018606

SPLIT , 24.01.2003.

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU ,
U POSTUPKU POKRENUTOM PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI U PREDMETU KORISNIKA
PUNDA ZORAN , NA TENELJU ČLANKA 105. I 110. ZAKONA O
MIROVINSKOM OSIGURANJU (*NARODNE NOVINE*, BROJ 102/98., 127/00., 59/01.,
109/01. I 147/02. - SKRAĆENO: ZOMO), TE ČLANKA 16. I 52. STATUTA HRVATSKOG
ZAVODA ZA MIROVINSKO OSIGURANJE (*NARODNE NOVINE*, BROJ 163/98.) DONOSI
SLJEDEĆE

R J E Š E N J E

PUNDA ZORAN , ROD. 02.05.1964., KORISNIKU
INVALIDSKE MIROVINE ZBOG PROFESIONALNE NESPOSOBNOSTI ZA RAD, ODREĐUJE SE
POČEVŠI OD 18. PROSINCA 2002. MIROVINA U SVOTI OD **1341,59 KN. MJESEČNO.

ISPLATA OVAKO ODREĐENE MIROVINE PRIPADA KORISNIKU POČEVŠI OD
18. PROSINCA 2002.

ŽALBA NE ODGAĐA IZVRŠENJE OVOGA RJEŠENJA.

O B R A Z L O Ž E N J E

POSTUPAK ZA PONOVNO ODREĐIVANJE INVALIDSKE MIROVINE ZBOG PROFESIONALNE NESPO-
SOBNOSTI ZA RAD POKRENUT JE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, A PREMA ZAKONU O IZMJENAMA
I DOPUNAMA ZAKONA O MIROVINSKOM OSIGURANJU (*NARODNE NOVINE*, BROJ 147/02.,
U DALJNJEM TEKSTU: ZAKON).

U PROVEDENOM JE POSTUPKU UTVRĐENO:

- DA JE RJEŠENJEM OVE PODRUČNE SLUŽBE, BROJ 0002732, OD 30.12.1999.,
KORISNIKU ODREĐENA INVALIDSKA MIROVINA ZBOG PROFESIONALNE NESPOSOBNOSTI
ZA RAD POČEVŠI OD 01.01.1999. NAVEDENA MIROVINA JE ODREĐENA NA NAČIN DA
SE OSOBNI BODOVI (39,6733) POMNOŽE S MIROVINSKIM FAKTOROM IZ ČLANKA
174. STAVKA 3. TOČKA 1. ZOMO (0,6667) I AKTUALNOM VRIJEDNOSTI MIROVINE
NA DAN PRIZNANJA PRAVA.

BUDUĆI DA JE AKTUALNA VRIJEDNOST MIROVINE NA DAN 17. PROSINCA 2002. IZNOSILA
42,27 KN, MIROVINA JE IZNOSILA **1118,05 KN.

ČLANKOM 15. ZAKONA PROPISANO JE DA SE, U ČLANKU 80. STAVKU 1. TOČKI 4. ZOMO
FAKTOR 0,6667 ZAMJENJUJE S FAKTOROM 0,9.

ČLANKOM 39. ZAKONA PROPISANO JE DA SE KORISNIKU INVALIDSKE MIROVINE ZBOG
PROFESIONALNE NESPOSOBNOSTI ZA RAD, KOJEM JE TA MIROVINA ODREĐENA PRIMJENOM
MIROVINSKOG FAKTORA IZ ČLANKA 80. STAVKA 1. TOČKE 4. I ČLANKA 174. STAVKA 3.
TOČKE 1. ZOMO, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI
PONOVNO ODREĐITI INVALIDSKU MIROVINU ZBOG PROFESIONALNE NESPOSOBNOSTI ZA RAD
PRIMJENOM MIROVINSKOG FAKTORA IZ ČLANKA 15. ZAKONA.

NOVA SVOTA MIROVINE JE ODREĐENA NA NAČIN DA SE OSOBNI BODOVI (39,6733)
POMNOŽE S MIROVINSKIM FAKTOROM IZ ČLANKA 15. ZAKONA (0,8) I AKTUALNOM
VRIJEDNOSTI MIROVINE (42,27) TE NA DAN 18. PROSINCA 2002. IZNOSI
**1341,59 KN MJESEČNO.

OVAKO ODREĐENA MIROVINA PRIPADA KORISNIKU POČEVŠI OD 18. PROSINCA 2002.,
A PREMA ČLANKU 39. STAVAK 2. I ČLANKU 46. ZAKONA.

ŽALBA NE ODGAĐA IZVRŠENJE OVOGA RJEŠENJA.

U P U T A O P R A V N O M L I J E K U

OVOG RJEŠENJA MOŽE SE, PREMA ČLANKU 120. STAVKU 1. ZOMO, IZJAVITI
BA HRVATSKOM ZAVODU ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, SREDIŠNJOJ SLUŽBI, U ROKU
15 DANA, RAČUNAJUĆI OD DANA PRIMITKA OVOG RJEŠENJA. ŽALBA SE PREDAJE ILI
LJE POŠTOM OVOJ PODRUČNOJ SLUŽBI, A MOŽE SE IZJAVITI I USMENO U ZAPISNIK
JE OSLOBOĐENA PRISTOJBE.

RJEŠENJE SE DOSTAVLJA:

1. PUNDA ZORAN ,
21232 DICHMO
DICHMO

2. ARHIVU

PODRUČNE SLUŽBE

PRIMLJENO

15.01.2004. god

6.5.76

I P 1136/91

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E !

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od suca ovog suda Aleksandre Radman kao predsjednika vijeća te sudaca porotnika Ivke Medan i Nade Kuzmanić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ZORANA PUNDA iz Dicma, Selo Liska, zastupanog po pun. Evelinu Tonkoviću, odv. u Splitu, protiv tuženika ad. 1. "BRODOSPLIT" iz Splita i ad. 2. "CROATIA OSIGURANJE" d.d. Zagreb, Filijala Split, radi naknade štete, nakon provedene glavne i javne rasprave, zaključene dana 12. listopada 2000.g., u nazočnosti tužitelja i zamj. pun. tužitelja Josipa Klafurića, odv. u Splitu te pun. tuženika ad. 1. Branka Šipića, dipl. pravnika i pun. tuženika ad. 2. Jasminke Franić, dipl. pravnika,

p r e s u d i o j e :

I Dužan je tuženik ad. 1. u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju s naslova naknade nematerijalne štete ukupni iznos od 40.000,00 kn, od čega za pretrpljene fizičke bolove iznos od 25.000,00 kn te za pretrpljene duševne boli zbog umanjenja životnih aktivnosti 15.000,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presudjenja pa do isplate, dok se za više traženo tužbeni zahtjev odbija.

II Dužan je tuženik ad. 1. u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju s naslova pretrpljene materijalne štete, izgđljene zarade iznos od 0,0000080 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 1. rujna 1988.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000023 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. listopada 1988.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000080 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. studenog 1988.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000093 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. prosinca 1988.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000197 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. lipnja 1989.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000333 kn sa zakokonskom

zateznom kamatom koja teče od 1. srpnja 1989.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000496 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. kolovoza 1989.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000765 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče 1. rujna 1989.g. pa do isplate, na iznos od 0,0000597 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. listopada 1989.g. pa do isplate, na iznos od 0,0001478 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. studenog 1989.g. pa do isplate, na iznos od 0,0002512 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. prosinca 1989.g. pa do isplate, na iznos od 0,0004732 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. siječnja 1990.g. pa do isplate, dok se za više traženo kao i za više tražene zakonske zatezne kamate, tužbeni zahtjev odbija.

III Odbija se u cjelosti tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika ad. 3.

IV Dužan je tuženik ad. 1. u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.749,00 kn.

Obrazloženje

U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 11. srpnja 1991.g., navodi se da je tužitelj zaposlen kod tuženika ad. 1. te osiguran kod tuženika ad. 2. za sve rizike tijekom i u svezi rada.

Dana 1. kolovoza 1988.g., tužitelj je na radu zadobio povredu radi koje da je bio na bolovanju u periodu od 1. kolovoza 1988.g. do 12. kolovoza 1988.g., od 27. rujna 1988.g. do 15. studenog 1988.g. te od 7. svibnja 1989.g. do 15. prosinca 1989.g. s time da se posljednji period odnosi na vrijeme potrebno za operaciju te postoperativni period.

Tijekom bolovanja tužitelj da je trpio znatnu materijalnu štetu na način da je ostvario bitno manja primanja nego što bi to ostvario da do povrede nije došlo jer da bi u tom slučaju normalno radio i ostvarivao punu plaću. Pored toga, tužitelj da je pretrpio i znatnu nematerijalnu štetu u vidu fizičkog i psihičkog bola te straha.

Kako spor, unatoč brojnim pokušajima od strane tužitelja, nije riješen mirnim putem, to je predloženo tužene ad. 1. i ad. 2. solidarno obvezati da tužitelju naknade razliku s naslova izgubljene zarade za period od 1. kolovoza do 12. kolovoza 1988.g., od 27. rujna do 15. studenog 1988.g. te od 7. svibnja do 15. prosinca 1989.g. Nadalje, predloženo je tužene solidarno obvezati da tužitelju naknade pretrpljenu nematerijalnu štetu u ukupnom iznosu od 30.000,00 din. od čega za pretrpljene fizičke

bolove iznos od 15.000,00 din te za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti i smanjenja životnih aktivnosti iznos od 15.000,00 din.

Ujedno je zatraženo tužene obvezati da tužitelju solidarno naknade parnične troškove.

Odgovarajući na tužbene navode, pun. tuženika ad. 1. je porekao da bi tužitelj doživio povredu na radu, a pun. tuženika ad. 2. se u cjelosti pridružio navodima pun. tuženika ad. 1.

Obrazlažući navedeni prigovor, pun. tuženika ad. 1. je izjavio kako je "navodna" radna nezgoda prijavljena tek nakon više od godine dana i četiri mjeseca, što da je neuobičajeno jer da se povrede na radu uobičajeno prijavljuju odmah ili neposredno nakon nezgode. Dodatno prednjem, nakon što je izveden dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke, pun. tuženika ad. 1. je istakao da sve kad bi se i prihvatilo da je tužitelj doživio nesreću na poslu, za istu da bi bio isključivo on kriv i to zbog toga što je odnosne prigode postupao s grubom nepažnjom. Opreza radi, pun. tuženika ad. 1. je istakao i prigovor podijeljene odgovornosti.

Na ročištu dana 7. srpnja 1992.g., preinačen je tužbeni zahtjev na način da je s naslova pretrpljene nematerijalne štete zatražen ukupni iznos od 3.000.000 HRD-a.

Pored prednjeg odgovora na tužbu, tužena ad. 2. je tijekom postupka istakla kako je u vansudskom postupku, dana 15. travnja 1991.g., isplatila tužitelju limitiranu svotu po polici br. 74081 u iznosu od 250 din, pa je slijedom prednjeg istakla prigovor neosnovanosti tužbenog traženja u odnosu na ovog tuženika.

Preinačenim tužbenim zahtjevom, na ročištu dana 23. travnja 1999.g., tužitelj je zatražio s naslova pretrpljene nematerijalne štete naknadu u ukupnom iznosu od 50.000,00 kn.

Nakon što je tuženik ad. 1. u spis dostavio platne podatke usporednih djelatnika za utuženo razdoblje, pun. tužitelja je na ročištu 17. svibnja 1999.g. precizirao tužbeno traženje s naslova naknade štete, razlike između pripadajuće plaće i isplaćene naknade plaće za vrijeme bolovanja na način da je zatražio iznos od 14,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. kolovoza 1988.g., iznos od 3,93 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. listopada 1988.g., iznos od 80,33 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. studenog 1988.g., iznos od 46,88 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. prosinca 1988.g., iznos od 157,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. lipnja 1989.g., iznos od 333,36 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. srpnja 1989.g., iznos 496,06 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. kolovoza 1989.g., iznos od 571,14 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. kolovoza 1989.g., na iznos od 597,80 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. listopada 1989.g., iznos od 1.478,66 kn sa zakonskom zateznom kamatom

od 1. studenog 1989.g., iznos od 2.512,16 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. prosinca 1989.g., iznos od 2.366,35 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1. siječnja 1990.g., sve pa do isplate.

Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, specificirano je traženje s naslova pretrpljene nematerijalne štete na način da je iz osnova pretrpljenih fizičkih bolova zatražen iznos od 25.000,00 kn, duševnih bolova zbog smanjenja životnih aktivnosti iznos od 20.000,00 kn te iz osnova duševnih boli zbog naruženosti iznos od 5.000,00 kn.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom Prijave o ozlijeđi na radu od 11. prosinca 1989.g., medicinske dokumentacije za tužitelja, zdravstvenog kartona tužitelja, platnih podataka tužitelja i usporednih djelatnika za utuženo razdoblje, opisa poslova Odjela za organizaciju organizacione jedinice Pogon montaže trupa, naloga za isplatu tuženika ad. 2. od 3. svibnja 1991.g., Rješenja RF MIORH-a br. Rz-2798 od 27. svibnja 1997.g., police osiguranja br. 77555, obračuna premije na temelju podataka koji čine sastavni dio navedene police, Pravilnika o zaštiti na radu i zaštite od požara, uvjeta osiguranja od odgovornosti tuženika ad. 2. te ostale cjelokupne pisane dokumentacije koja prileži spisu. Nadalje, izveden je i dokaz saslušanjem tužitelja u svojstvu stranke te svjedoka Ksenije Petković, Blaža Blajića, Bože Dukića, Branka Goreta i Ante Vulića. Konačno, izveden je i dokaz vještačenjem po vještacima dr. Igoru Aljinoviću i dr. Miji Milasu.

Tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika ad. 1. je djelomično osnovan, dok je u odnosu na tuženika ad. 2. neosnovan.

S obzirom na činjenicu da je Prijava ozlijede na radu sačinjena dana 11. prosinca 1989.g., među strankama se ukazuje spornim pitanje da li je tužitelj dana 1. kolovoza 1988.g. uopće doživio radnu nezgodu. Nadalje, ukoliko je doista dana 1. kolovoza 1988.g. doživio radnu nezgodu, sporno je pitanje ima li u radnjama tužitelja elemenata skrivljenog ponašanja. Konačno, sporna je i visina postavljenog tužbenog zahtjeva po svim vidovima zatražene nematerijalne i materijalne štete. Nadalje, spornim se ukazuje i pitanje je li tuženik ad. 2. u obvezi naknaditi tužitelju štetu temeljem police br. 74081 kod nesporne činjenice da je tuženik ad. 2. isplatio tuženiku ad. 1. temeljem prednje police iznos od 250 din.

Iz iskaza tužitelja saslušanog u svojstvu stranke u ovom postupku, proizašlo je da je isti dana 1. kolovoza 1988.g., pred kraj radnog vremena doživio radnu nezgodu, radeći u krugu tuženika ad. 1. uobičajene poslove iz djelokruga svog radnog mjesta, i baš radnog mjesta skelara, koje poslove je prije predmetnog događaja obavljao 7-8 mjeseci.

Navedene poslove da je izvršavao na palubi broda na kojoj se inače nalazi cjevovod odignut od palube 10-15 cm koji je inače iste boje kao i paluba. Okolinu da je dobro poznavao jer da mu nije bio prvi put da tu radi te da se osjećao normalno, uobičajeno, kao i svaki drugi dan, pred kraj radnog vremena.

Propise koji se tiču obavljanja navedenih poslova da je dobro poznavao, da je bio upoznat i sa pravilima o zaštiti na radu te da je kritične prigode koristio zaštitnu opremu koja mu je bila na raspolaganju i baš zaštitne rukavice, odijelo i cipele.

Sama nezgoda da se dogodila u trenutku kada je namjeravao zakačiti drvo za dizalicu sa sajlom, međutim kako se sajla zanjihala, to da je malo potrčao želeći istu uhvatiti u čemu da nije uspio jer je desnom nogom zapeo o jednu cijev koja se na palubi nalazila i pao na lijevo koljeno.

Nakon opisane nezgode, kolega Goreta Branko da ga je odvezao kući pri čemu da se nije javio nikome od pretpostavljenih jer da to nije bio ni dužan.

Tijekom popodneva na nogu da je stavljao obloge, ali unatoč tome da ga je koljeno sve više boljelo pa da se ujutro javio doktorici Kseniji Petković koja ga je uputila specijalisti ortopedu te mu odredila bolovanje u trajanju od 15 dana u kojem periodu da je provodio liječenje. Nakon dva mjeseca da mu je izvršena punkcija koljena pa da je u tom periodu ponovno bio na bolovanju oko dva mjeseca, da bi konačno u svibnju 1999.g. izvršio operaciju koljena. Zbog zadobivene ozlijeđe da je ukupno proveo na bolovanju deset mjeseci.

Nezgodu na radu da je prijavio tek poslije operacije, nakon što su mu prijatelji ukazali na mogućnost ostvarivanja naknade štete zbog pretrpljene povrede, dok da ranije to nije učinio jer da uopće nije znao za mogućnost ostvarivanja bilo kakvih prava s naslova radne nezgode tj. zadobivene ozlijeđe.

Neposredni očevidac, svjedok Blaž Balajić, potvrdio je da je tužitelj kritične prigode obavljao poslove i zadatke svog radnog mjesta, a sama nezgoda da se dogodila u trenutku kada se isti zatrčao za sajlom koja se njihala. Sajla da se uobičajeno njiše pa da se uvijek treba malo zatrčati kako bi je se dotaklo, upravo tako da svi djelatnici rade. Mjesto rada da je inače dosta opasno jer da se na podu nalaze cijevi, pa da često dolazi do situacije da netko od djelatnika padne. Nadalje, navedenom svjedoku je poznato i to da se opisana radna nezgoda tužitelju dogodila u kolovozu 1988.g. ili 1989.g.

Kao i prethodni svjedok, svjedok Božo Dukić je iskazao da se nezgoda dogodila kada je tužitelj, obavljajući poslove i zadatke svog radnog mjesta, na uobičajen način, zapeo za jednu cijev, pao i ozlijedio koljeno. Slična nezgoda da se i njemu jednom prilikom dogodila pa da je pao i ozlijedio prst. Inače, tužitelja da poznaje niz godina, isti da je vrijedan radnik, pažljiv u obavljanju svojih poslova, a što se tiče vremena nastanka predmetne nezgode, navedeni svjedok je iskazao kako mu je poznato da se ista dogodila uoči Velike Gospe 1988.g.

Pregledom priležućeg opisa poslova skelara-brodotesara jednostavnih poslova, utvrđeno je da baš poslovi koje je tužitelj kritične prigode obavljao spadaju u djelokrug njegovog radnog mjesta.

Na temelju suglasnih, uvjerljivih i logičnih iskaza tužitelja i saslušanih svjedoka te priloženog opisa poslova djelatnika-skelara, nedvojbeno se zaključuje da je tužitelj doista dana navedenog u tužbi doživio radnu nezgodu obavljajući za tuženika poslove i zadatke iz djelokruga svog radnog mjesta, radeći i postupajući na uobičajen način.

Točnost prednjeg zaključka proizlazi i iz iskaza dr. Ksenije Petković koja je, a nakon što joj je predložen zdravstveni karton tužitelja, iskazala kako je baš ona, dana 2. kolovoza 1988.g., u isti upisala tužiteljeve navode da je dana 1. kolovoza 1988.g. ozlijeđen u radnoj nezgodi te mu dala uputnicu za ortopeda kojem se tužitelj idućeg dana i obratio.

Na temelju navedenog, nedvojbeno se zaključuje da je tužitelj povrijeđen na svom radnom mjestu radeći na uobičajen i od tuženika organizirani način.

Odgovornost tuženika ad. 1. za štetu koju je tužitelj pretrpio zbog opisane radne nezgode procjenjuje se po kriteriju objektivne odgovornosti koju utvrđuje odredba čl. 6. Zakona o zaštiti na radu koji Zakon se u konkretnom slučaju ima primjeniti kao lex specialis. Ovom odredbom propisano je da je poslodavac dužan naknaditi štetu zaposleniku zbog povrede, profesionalnog ili drugog oboljenja radnika ako ne dokaže da je šteta nastala iz razloga koji ga oslobadaju odgovornosti (viša sila, radnja i djelovanje treće osobe ili krivnja radnika).

Tijekom postupka utvrđena je uzročna veza između poslova koje je obavljao tužitelj kao radnik tuženika i nastale povrede pa je stoga neprijepona odgovornost tuženika ad. 1. za štetu koju trpi tužitelj kao posljedicu navedene ozlijeđe. Posebno se naglašava da je odgovornost poslodavca, tuženika ad. 1., strogo kauzalna i da je na njemu teret dokaza u smislu oslobađanja od odgovornosti za štetu koju tužitelj trpi.

Uz primjenu naprijed citirane odredbe, na ovako utvrđeno činjenično stanje, tuženika ad. 1. je trebalo obvezati da tužitelju naknadi cjelokupnu štetu koju je odnosne prigode pretrpio, s obzirom da tijekom postupka nije dokazao postojanje pretpostavki koje bi ga eventualno oslobodile odgovornosti.

Sama činjenica da tužitelj nije prijavio tuženiku ad. 1. radnu nezgodu neposredno nakon što se ista dogodila, nego tek znatno kasnije, nije relevantna za presudjenje u ovoj pravnoj stvari i ne može ići na teret tuženika u situaciji kada je nedvojbeno utvrđeno da je tužitelj doista doživio radnu nezgodu za koju je isključivo odgovoran tuženik ad. 1.

Na okolnost visine štete koju je tužitelj zbog opisane radne nezgode pretrpio, sud je izveo dokaze vještačenjem po vještacima medicinske struke dr. Igoru Aljinoviću i dr. Miji Milasu kao i pregledom platnih podataka tužitelja i usporednih djelatnika u utuženom razdoblju.

Vještak dr. Igor Aljinović je, nakon pregledane medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona tužitelja konstatirao da iz liječničke dijagnoze o povredi na radu proizlazi kako je tužitelj zadobio udarac u lijevo koljeno, posttraumatski izljev u lijevo koljeno, udarac u lijevo rame uz oljuštenje hrskavice unutrašnjeg dijela lijevog koljena. Zatim da slijedi niz kontrolnih pregleda i tretmana lijevog koljena tijekom kolovoza, rujna i listopada 1988.g. U prvoj polovici 1991.g. zbog istog koljena, tužitelj da je hospitaliziran i operiran na Ortopedskom odjelu da bi nakon toga bio operiran na Ortopedskom odjelu, a zatim tijekom srpnja, kolovoza, rujna i listopada 1989.g. ambulantno kontroliran.

Temeljem priložene medicinske dokumentacije i navoda iz zdravstvenog kartona tužitelja, vještak dr. Aljinović je kazao da je kod tužitelja bio prisutan otok lijevog koljena nakon zadobivene ozlijeđe. Tužitelj da vjerojatno nije trpio jake bolove s obzirom da je i sam izjavio kako je mislio da mu nije ništa, međutim, bolovi srednjeg intenziteta da su mogli biti prisutni prvih desetak dana nakon ozlijeđivanja te zatim kod ponovljenih punkcija i nakon operacijskog zahvata još daljnjih tri tjedna. Bolovi blagog intenziteta da su mogli trajati i do godinu pa i godinu i po.

Nakon što je izvršio klinički pregled tužitelja, vještak dr. Igor Aljinović je utvrdio kretanje lijevog koljena u referentnim vrijednostima od 135 do nula stupnjeva uz obilne krepitacije i preskok sa unutrašnje strane te naznačen početni fenomen "prednje ladice". Nadalje, obim natkoljenica da se doima simetričnim, a sa unutrašnje strane lijevog koljena da je vidljiv uzdužni ožiljak poslije operacije dužine 8 cm, normalno pigmentiran koji nije adherentan.

Naprijed navedeno da će predstavljati poteškoće tužitelju prilikom hoda po neravnom terenu, penjanju i silaženju po stepenicama i ljestvama te čučanju i klečanju, a prema uobičajenim metodologijama da se utvrđeno stanje kod tužitelja može cijeliti kao umanjeње općih životnih aktivnosti od 8-10%.

Elementa za naruženje s naprijed navedenog osnova, vještak nije našao.

Pojašnjavajući naprijed navedeni postotak umanjeња životnih aktivnosti, vještak je utvrdio da se kod tužitelja može razmatrati mogućnost manje "vrijednog koljena", a s obzirom na razvoj oboljenja tzv. Osteohondrititisa. Na takvu mogućnost manje vrijednog koljena, ozlijeda da u pravilu pogoršava osobno stanje. Ovu pretpostavku da je uzeo u razmatranje s obzirom da je tužitelj ranije imao tegoba radi osteohondrititisa na desnom koljenu. Međutim, na lijevom koljenu, kako iz dokumentacije

proizlazi, radilo se o ozlijedi što je moglo pogoršati postojeće stanje. Uz to, na lijevom koljenu da nalazi i naznačenu prednju labavost što da nije u uzročnoj vezi sa osteohondrititisom, već da može imati uzročnu vezu samo s nekakvom ozlijedom. S obzirom na navedeno, vještak je izjavio kako na prednju labavost koljena cijeni umanjene životnih aktivnosti u visini od 5%, dok bi osteohondrititis koljena bilo primjereno cijeliti u visini od 10%. Kako se radi o istom zglobu, to da treba supstituirati na polovicu, a da je s obzirom na dob i spol te svoje iskustvo ocjenu od 7,5% zaokružio na vrijednost 8-10%. Dakle, na račun same ozlijede koljena s osnova oštećenja prednjeg ukrižanog ligamenta i pogoršanja osteohondrititisa na istom koljenu, kod tužitelja bi nastupilo umanjene životnih aktivnosti u visini od 7,5%.

Na posebno pitanje zamj. pun. tužitelja vještak je izjavio kako je pošao od pretpostavke da je lijevo koljeno "manje vrijedno" iz razloga što se osteohondrititis najčešće javlja simetrično, dok da pokazatelja kliničkog stanja paralelno oba koljena iz tog perioda ne nalazi.

Vještak dr. Mijo Milas je na temelju priložene medicinske dokumentacije te nalaza i mišljenja vještaka ortopeda dr. Igora Aljinovića kao i cjelokupne priležne dokumentacije konstatirao da je tužitelj neposredno nakon pada doživio primarni strah koji je trajao u srednjem intenzitetu 8-9 sekundi. Isti je brzo nestao te da se na njega nadovezao sekundarni strah vezan za ishod liječenja. Ovaj strah da je ovisan o tri faktora i to: težini ozlijede, mjestu ozlijedjivanja (na tijelu) kao i samoj osobi tj. o tome kako ona doživljava svoje povrede. S obzirom da svaka osoba drugačije doživljava ozlijede, ovaj parametar da je objektivna prepreka u procjeni ovog straha po intenzitetu. No, polazeći od pretpostavke da je tužitelj normalna osoba kao i većina drugih članova populacije, vještak je zaključio da će i on slično reagirati kao i većina drugih ljudi. Slijedom navedenog, vještak je ovaj sekundarni strah podijelio na strah srednjeg intenziteta koji je trajao oko mjesec dana i lakog intenziteta koji je trajao još oko godinu i pol dana.

Nakon završenog liječenja, kod tužitelja da su zaostale trajne posljedice koje da je vještak ortoped procijenio kao opće smanjenje životne aktivnosti zbog čega da će tužitelj kroz cijeli život trpjeti duševne boli u postotku kojeg je odredio vještak ortoped.

Prema odredbi čl. 200. Zakona o obveznim odnosima za pretrpljene fizičke bolove, duševne bolove zbog smanjenja životnih aktivnosti... te za strah, sud će ako nadje da okolnosti slučaja, a osobito jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete pa i kad nje nema.

Pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete te o visini njene naknade, sud će voditi računa o značenju povrijedjenog dobra i cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom.

Imajući u vidu prednje nalaze i mišljenja vještaka na koje stranke nisu imale primjedbi i koje je sud u cjelosti prihvatio kao i naprijed citiranu odredbu čl. 200. Zakona o obveznim odnosima, sud je utvrdio pravične iznose novčane naknade koje tužitelju pripadaju.

S obzirom na duljinu trajanja i jačinu fizičkih bolova, karakter ozlijeđe koju je tužitelj pretrpio, neugodnosti kojima je liječenje bilo popraćeno (odlasci na kontrolne preglede, operacija, hospitalizacije, mirovanje i sl.) te vrstu ozlijeđe i dio tijela na kojem je do ozlijeđivanja došlo, sud smatra primjerenim s ovog osnova tužitelju dosuditi pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 25.000,00 kn.

Vodeći računa o utvrdjenom stupnju umanjenja životnih aktivnosti i činjenici da će tužitelj svakodnevno, do kraja života, biti prikraćen u uobičajenim fizičkim aktivnostima u odnosu na svoje vršnjake, zbog čega će duševno patiti te imajući u vidu životnu dob tužitelja (rođen 1964.g.) i dužinu trajanja ovih duševnih patnji, sud smatra primjerenim s ovog osnova dosuditi tužitelju iznos od 15.000,00 kn, dok je za više traženo s ovog osnova tužbeni zahtjev trebalo odbiti.

Odbijen je tužbeni zahtjev s naslova naknade štete za pretrpljene duševne boli zbog naruženosti jer vještak ortoped nije konstatirao da je kod tužitelja preostalo naruženje kao posljedica predmetne ozlijeđe.

Tužitelj je zbog zadobivenih ozlijeđa bio na bolovanju i to kako je iz zdravstvenog kartona razvidno, u razdoblju od 2. kolovoza 1988.g. do 13. kolovoza 1988.g., od 27. rujna 1988.g. do 5. studenog 1988.g. i od 8. svibnja 1989.g. do 11. prosinca 1989.g.

Pregledom platnih podataka tužitelja i usporednih djelatnika za naprijed navedeno razdoblje utvrđeno je da je tužitelj izgubio na zaradi pa je temeljem odredbe čl. 195. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, trebalo tuženika ad. 1. obvezati da istom naknadi štetu s naslova izgubljene zarade zbog nesposobnosti za rad.

Usporedni djelatnici Blaž Balajić, Božo Dukić i Bernard Rakela su u kolovozu 1988.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 436,2d5 din, u prosjeku dakle 145,41 din a kako je tužitelj ostvario naknadu plaće u iznosu od 64,51 din., to istom za kolovoz 1988.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u visini od 0,0000080 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 1. rujna 1988.g. pa do isplate.

Naprijed navedeni usporedni djelatnici su u rujnu 1988.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 287,86 din., u prosjeku dakle 95,95 din. a kako je tužitelj u rujnu 1988.g. ostvario naknadu plaće u iznosu od 72,34 din., to mu za rujnu 1988.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0000023 kn, sa zakonskom zateznom

-10-

kamatom koja teče od 1. listopada 1988.g. pa do isplate.

Naprijed navedeni usporedni djelatnici su u listopadu 1988.g. ostvarili ukupna primanja u iznosu od 435,28 din., u prosjeku dakle 145,09 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 80,33 din. pa mu za listopad 1988.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0000080 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. studenog 1988.g. pa do isplate.

Naprijed navedeni usporedni djelatnici su u studenom 1988.g. ostvarili ukupna primanja u iznosu od 497,54 din., u prosjeku dakle 165,84 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 72,19 din. pa mu za studeni 1988.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0000093 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. prosinca 1988.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u svibnju 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 1.267,90 din., u prosjeku dakle 422,63 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 225,30 din. pa mu za svibanj 1989.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0000197 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. lipnja 1989.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u lipnju 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 1.558,70 din., u prosjeku dakle 519,56 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 186,20 din. pa mu za lipanj 1989.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0000333 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. srpnja 1989.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u srpnju 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 1.926,90 din., u prosjeku dakle 642,30 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 146,40 din. pa mu za srpanj 1989.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0000496 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. kolovoza 1989.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u kolovozu 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 2.850,80 din., u prosjeku dakle 950,26 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 184,40 din. pa mu za kolovoz 1989.g. pripada naknada štete u iznosu od 0,0000765 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. rujna 1989.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u rujnu 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 3.847,50 din., u prosjeku dakle 1.282,50 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 684,70 din. pa mu za rujan 1989.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0000597 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. listopada 1989.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u listopadu 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 5.929,70 din., u prosjeku dakle 1.976,56 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 497,90 din. pa mu za listopad 1989.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0001478 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. studenog 1989.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u studenom 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 9.306,80 din., u prosjeku dakle 3.102,26 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 590,10 din. pa mu za studeni 1989.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0002512 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. prosinca 1989.g. pa do isplate.

Usporedni djelatnici su u prosincu 1989.g. ostvarili primanja u ukupnom iznosu od 18.597,00 din., u prosjeku dakle 6.199,00 din., a tužitelj je ostvario naknadu plaće u iznosu od 1.466,30 din. pa mu za prosinac 1989.g. pripada naknada štete s naslova izgubljene zarade u iznosu od 0,0004732 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. siječnja 1990.g. pa do isplate.

Za više traženo od naprijed dosuđenog kao i za više tražene zakonske zatezne kamate, tužbeni zahtjev je trebalo odbiti.

Na sve naprijed dosuđene iznose naknade štete tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate, sukladno odredbi čl. 277. Zakona o obveznim odnosima i to na iznose nematerijalne štete od presuđenja pa do isplate, a na iznose materijalne štete od dospjeća pa do isplate.

U odnosu na tuženika ad. 2. trebalo je tužbeni zahtjev odbiti jer iz priloženog naloga za isplatu proizlazi da je tuženiku ad. 1. kao osiguraniku, po ovom štetnom događaju isplaćen iznos od 250,00 din., koji iznos je predstavljao svotu osiguranja u vrijeme štetnog događaja kako je to razvidno iz priložene police.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, a tužitelju je priznat trošak zastupanja po pun. prema važećoj OT kako slijedi: za sastav tužbe 4 boda, za sastav podneska od 4. studenog 1992.g. 4 boda, za pristup ročištu 6. studenog 1992.g. 4 boda, za sastav podneska od 23. studenog 1992.g. 4 boda, za pristup ročištu 18. veljače 1993.g. 4 boda, za pristup ročištu 7. srpnja 1993.g. 4 boda, za pristup ročištu 15. listopada 1993.g. 4 boda, za sastav podneska od 29. travnja 1994.g. 4 boda, za pristup ročištu 2. rujna 1994.g. 4 boda, za pristup ročištu 24. listopada 1994.g. 4 boda, za sastav podneska od 19. listopada 1994.g. 4 boda, za pristup ročištu 23. travnja 1999.g. 80 bodova, za pristup ročištu 17. svibnja 1999.g. 89 bodova, za pristup ročištu 4. lipnja 1999.g. 89 bodova, za pristup ročištu 5. listopada 1999.g. 89 bodova, za pristup ročištu 11. studenog 1999.g. 23 boda, za pristup ročištu 11. srpnja 2000.g. 89 bodova, za pristup ročištu 11. rujna 2000.g. 89 bodova, za pristup ročištu 12. listopada 2000.g. 89 bodova, za sastav podneska od 19. listopada 2000.g. 45 bodova i za pristup ročištu 24. listopada 2000.g. 89 bodova, ukupno dakle 315 bodova što pomnoženo sa 10 koliko iznosi vrijednost boda sa zatraženim paušalom i PDV-om daje iznos od 9.943,00 kn. S obzirom da je tužitelj u ovom postupku uspio sa oko 90% to mu je prednji iznos umanjjen za postotak

neuspjeha te uvećan za zatraženi trošak vještačenja od 800,00 kn tako da je tužitelju konačno dosuđeno 9.749,00 kn.

U Splitu, 24. listopada 2000.g.

PREDSJEDNIK VJJEĆA:

Aleksandra Radman

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana po primitku pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Splitu, putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA: - pun. tužitelja
- tuženima ad. 1. i ad. 2.

25.5.01.
c/s

- primljeno -

neposredno - poštom

13-02-2002

obično - preporučeno na pošti

dana

R

u primj. 6

sa

priloga

takse

02-2405/01

IP-1136/91

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Splitu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda i to Sovjetke Režić, kao predsjednice vijeća, te Ante Kunjašića i mr. sc. Dražana Penjaka, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Punda iz Dicma, selo Liska, zastupanog po punomoćniku Evelinu Tonkoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika: 1/ "Brodosplit" iz Splita i 2/ "Croatia osiguranje" d.d. Zagreb, Filijala Split, radi naknade štete, rješavajući žalbu tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu broj I.P-1136/91 od dana 12. listopada 2000. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18. siječnja 2002. godine,

presudio je:

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu broj I.P-1136/91 od dana 12. listopada 2000. godine.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja djelomično je prihvaćen zahtjev tužitelja i obvezan tuženik pod 1/ da isplati tužitelju s naslova naknade nematerijalne štete ukupan iznos od 40.000,00 kn, a od čega za pretrpljene fizičke bolove iznos od 25.000,00 kn te za pretrpljene duševne patnje zbog umanjene životne aktivnosti iznos od 15.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja, pa do isplate, dok je za više zatraženo u iznosu od 5.000,00 kn tužbeni zahtjev odbijen.

Istom odlukom obvezan je tuženik pod 1/ da naknadi tužitelju materijalnu štetu s osnova izgubljene zarade za vrijeme bolovanja u iznosima i rokovima dospjeća pobliže označenim u izreci presude sa zakonskim zateznim kamatama od dospjeća pa do isplate, dok je za više zatraženo s osnova glavnice i kamata tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, a odbijen je u cijelosti tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika pod 2/.

Ujedno je tuženik pod 1/ obvezan da naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.749,00 kn.

Protiv ove odluke žali se tuženik pod 1/, a iz razloga predviđenih u članku 353. stavak 1. točka 2. Zakona o parničnom postupku – dalje: ZPP-a ("Narodne

42

- 2 -

novine" broj 53/91, 91/92 i 112/99) s prijedlogom da se pobijana presud ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, a opreza radi i podredno da se presuda preinači na način da se tužitelju po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova dosudi iznos od 15.000,00 kn, a po osnovu duševnih patnji zbog smanjene životne aktivnosti iznos od 10.000,00 kn.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba nije osnovana.

Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za naknadom materijalne i nematerijalne štete sa zakonskim zateznim kamatama od dospjeća pa do isplate, a po osnovu nesreće na poslu koju je tužitelj doživio dana 1. kolovoza 1988. godine.

Raspravljajući navedene zahtjeve tužitelja sud prvog stupnja je u provedenom postupku utvrdio sljedeće činjenice:

- da je tužitelj kod tuženika obavljao poslove skelara – brodotsara, te je dana 1. kolovoza 1988. godine doživio radnu nezgodu,

- da se nezgoda dogodila u trenutku kada je tužitelj namjeravao zakačiti drvo za dizalicu sa sajlom, ali se je sajla zanjihala, pa je tužitelj malo potrčao u namjeri da je uhvati, međutim tom prigodom da je nogom zapeo za jednu cijev na palubi broda, te pao na lijevo koljeno i povrijedio se,

- da ga je nakon povrede kolega Goreta Branko odvezao kući, pa se nije javio nikome od pretpostavljenih, a sljedećeg dana se javio doktoru te je bio upućen specijalisti ortopedu, koji mu je odredio liječenje i bolovanje,

- da je nakon dva mjeseca izvršena punktacija, a nakon toga i operacija koljena,

- da je zbog zadobivene ozljede proveo 10 mjeseci na bolovanju, a tek nakon operacije da je prijavio nezgodu na radu tuženiku, jer nije ni znao da postoji mogućnost ostvarenja prava s naslova zadobivene ozljede,

- da svjedok očevidac nezgode Blaž Blajić i svjedok Božo Dukić u osnovi su potvrdili navode tužitelja, te istakli da je mjesto rada dosta opasno, jer se po podu nalaze razne cijevi,

- da je dr. Ksenija Petković nakon uvida u zdravstveni karton tužitelja iskazala da je ona upisala dana 2. kolovoza 1988. godine da je tužitelj povrijeđen dana 1. kolovoza 1988. godine u radnoj nezgodi, te izdala uputnicu ortopedu,

- da iz vještva dr. Igora Aljinovića ortopeda i dr. Mije Milasa neuropsihijatra, proizlazi da je tužitelj zadobio udarac u lijevo koljeno postraumatski izljev u lijevo koljeno, udarac u lijevo rame uz oljuštenje hrskavice unutrašnjeg dijela lijevog koljena, a tužitelj je zbog istog koljena 1991. godine hospitaliziran i operiran, a nakon zadobivenih ozljeda kod tužitelja je bio prisutan otok lijevog koljena, pa da su bolovi srednjeg intenziteta mogli biti prisutni prvih deset dana, te kod ponovljenih punkcija i nakon operacijskog zahvata još daljnjih tri tjedna, a bolovi blagog intenziteta mogli su trajati i do godinu i pol dana,

- da će tužitelj imati poteškoće prilikom hoda po neravnom terenu, penjanju i silaženju po stepenicama, te čučanju i klečanju, pa je tužitelju umanjena opća životna aktivnost za 7,5%,

- da je tužitelj bio na bolovanju od dana 2. kolovoza 1988. godine do 13. kolovoza 1988. godine, te od 27. rujna 1988. do 5. studenog 1988. godine i od dana 8. svibnja 1989. godine do 11. prosinca 1989. godine, pa je sud iz platnih podataka uporednih radnika te naknade plaće koju je tužitelj primao u spornom razdoblju utvrdio razliku manje primljene plaće, te izvršio denominaciju i priznao tužitelju razliku uz pripadajuće zakonske zatezne kamate,

- da je tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika pod 2/ trebalo odbiti, jer iz priloženog naloga za isplatu očito je da je tuženiku pod 1/ kao osiguraniku po ovom štetnom događaju isplaćeno dana 3. svibnja 1991. godine iznos od 250,00 dinara, koji iznos je pretpostavljao ugovorenu svotu osiguranja u vrijeme štetnog događaja prema priloženoj polici.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, sud prvog stupnja djelomično je usvojio tužbeni zahtjev pošto je ucijenio da je tuženik objektivno odgovoran u smislu odredaba članka 6. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" broj 19/83, 17/86, 26/93 i 29/94), jer je tužitelj povrijeđen na radnom mjestu obavljajući poslove i radne zadatke po nalogu tuženika, a radeći na uobičajeni način, te je utvrđena uzročna veza između poslova koje je tužitelj obavljao kao radnik tuženika i nastale povrede, pa je stoga neprijeporna odgovornost tuženika za štetu koju tužitelj trpi.

Tuženik međutim tijekom prvostupanjskog postupka nije uspio otkloniti svoju odgovornost za štetu koju trpi tužitelj u smislu citiranih odredbi Zakona o zaštiti na radu.

Suprotno žalbenim navodima tuženika i ovaj sud nalazi da je pravilna ocjena suda prvog stupnja da u smislu odredaba članka 200. Zakona o obveznim odnosima — dalje: ZOO-a ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 3/94 i 7/96) tužitelju pripada kao primjerena satisfakcija u vidu nematerijalne štete na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 25.000,00 kn, te na ime duševnih patnji zbog smanjene opće životne aktivnosti iznos od 15.000,00 kn, odnosno sveukupno 40.000,00 kn sa pripadajućim

kamatama od presuđenja pa do isplate, dok je za više zatraženo u iznosu od 5.000,00 kn tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

Pravilno je sud prvog stupnja dosudio tužitelju s osnova materijalne štete u vidu izgubljene zarade za vrijeme bolovanja kao razliku manje isplaćene naknade plaće sa zakonskim zateznim kamatama u iznosima i rokovima dospjeća pobliže navedeni u izreci presude.

Kako nisu ostvareni žalbeni navodi na koje se tuženik poziva, a niti postoje razlozi na koje ovaj sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti (članak 365. stavak 2. ZPP-a), primjenom odredaba članka 368. ZPP-a trebalo je žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu i potvrditi presudu suda prvog stupnja u pobijanom dijelu.

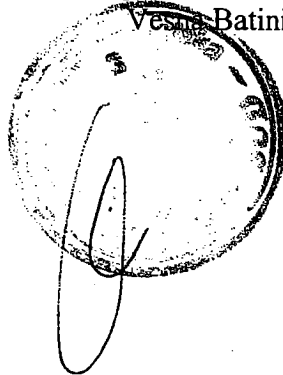
U nepobijanom dijelu odluka suda prvog stupnja ostaje neizmijenjena.

U Splitu, 18. siječnja 2002. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Sovjetka Režić

Za točnost otpavka – ovlašteni djelatnik

Vesna Batinić

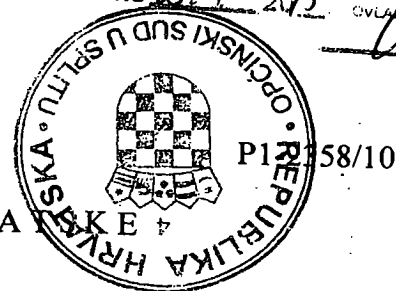

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Dračevac (ex. vojarna Sv. Križ)

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA dana 20. 8. 2015
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Dne 26. 9. 2015
OVLAŠTENI SLUŽBENIK

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda mr.sc. Danieli Pivčević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ZORANA PUNDE, OIB: 42772283213 iz Dicma, Liska, zastupanog po punomoćniku Marinu Budimiru, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT dioničko društvo, OIB: 18553605592 iz Splita, Put Supavla 21, zastupanog po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 26. svibnja 2014., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Damira Tomića, odvjetnika u Splitu i punomoćnice tuženika, po objavi dana 10. srpnja 2014. godine,

presudio je

- I. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju s naslova gubitka plaće za period od 01.10.2004.god. pa do 31.12.2007.god. iznos od ukupno 128.193,00 kn uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni po stopi određenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate zaključno pa do dana 31.12.2007.god., a od dana 01.01.2008.god. pa do potpune isplate po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.
- II. Dužan je tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju s naslova gubitka plaće za period od 01.01.2008.god. pa do 31.12.2011.god. iznos od ukupno 157.776,00 kn uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni pa do potpune isplate po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.
- III. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 95.512,50 kuna (devedesetpettisućapetsototinaedvanaest kuna i pedeset lipa) uvećan za zatezne kamate koje teku od presuđenja pa do isplate po eskontnoj stopi

HNB, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećano za pet postotnih poena.

Obrazloženje

Tužbom koja je zaprimljena kod suda 3. studenog 2004. tužitelj potražuje od tuženika isplatu navodeći kako su stranke 30. lipnja 2003., sklopile izvansudsku nagodbu o isplati naknade materijalne štete – mjesečne rente s naslova gubitka plaće, kojom je ista određena za lipanj 2003. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn. Međutim, da je tuženik 30. rujna 2004. donio odluku kojom ukida tužitelju isplatu rente počevši od listopada 2004., odnosno jednostrano raskida citiranu nagodbu, na što da nema pravo. Stoga je tužitelj zatražio iznos od 3.287,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 1. studenog 2004., s naslova gubitka plaće za listopad 2004.

Tuženik se usprotivio tužbi i tuženom zahtjevu navodeći kako je donio odluku od 30. rujna 2004. kojom ukida tužitelju isplatu mjesečne rente od listopada 2004. jer je provodeći postupak revizije svih renti koje isplaćuje zaposlenicima, utvrdio da je rješenjem HZMO, Područne službe u Splitu, kod tužitelja utvrđeno smanjenje radne sposobnosti zbog bolesti, dakle uzroka za koji tuženik kao bivši poslodavac tužitelja, nije odgovoran.

Podneskom od 24. prosinca 2007. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev potražujući od tuženika iznos od ukupno 128.193,00 kn sa pripadajućim kamatama i troškom postupka.

Nakon provedenog dokaznog postupka presudom br. IP-2331/04 od 26. rujna 2008. prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja te naloženo tuženiku da mu isplati iznos od 128.193,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom te trošak postupka.

Odlučujući o žalbi tuženika protiv prvostupanjske presude, Županijski sud u Splitu rješenjem br. Gžo-143/09 od 11. ožujka 2010.g. ukinuo je presudu i predmet vratio na ponovno suđenje. Iz obrazloženja odluke u bitnom proizlazi da sud za sada ne prihvaća stajalište suda prvog stupnja da je na snazi Nagodba, koja nije raskinuta među strankama ni odlukom suda, pa da je tuženik dužan isplatiti tužitelju izgubljenju zaradu za traženo razdoblje budući da u spisu ne postoji Rješenje RFMIORH od 24. siječnja 2003. na koje se poziva i Nagodba (kojom se tužitelju priznaje profesionalna nesposobnost za rad) i Odluka (kojom se obustavlja isplata rente jer da invalidnost nije posljedica ozljede na radu). Stoga da sud nije u prilici potpuno ispitati prvostupanjsku odluku.

U ponovljenom postupku sud je obnovio rezultate raspravljanja, u dokazne svrhe pregledao Nagodbu o isplate naknade materijalne štete (mjesečna renta) od 30. lipnja 2003., Odluku tuženika od 30. rujna 2004., vještvo sudskog vještaka prof.dr.sc. Nadana M. Petrija dr. med. od 20. listopada 2005., spise ovog suda poslovni broj I P-281/04 i I P-1136/91, rješenje HZMO od 24. siječnja 2003., spise HZMO, nalaz i mišljenje sudske vještakinje dr. Marije Muše-Danielov, specijaliste medicine rada, nalaz i mišljenje sudske vještakinje dr. Milane Varinac Barač, specijaliste medicine rada, rješenje HZMO od 4. veljače 2013.

Punomoćnik tužitelja je podneskom od 9. siječnja 2012. te na ročištu od 26. svibnja 2014. uređio tužbeni zahtjev na način kako glasi u izreci. Ujedno je označio točan naziv tuženika kao Brodograđevna industrija Split, dioničko društvo.

Punomoćnica tuženika je prigovorila zastari tužbenog zahtjeva kako je uređen kojim se pod točkom 2. zahtijeva isplata plaće za period od 1.1.2008.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 285.969,00 kn s osnova zaključene izvansudske nagodbe o isplati materijalne štete – mjesečne rente koja se sastoji u razlici između invalidske mirovine i plaće koju bi tužitelj primao da je ostao u radnom odnosu kod tuženika. Tužitelj smatra da je njegov odlazak u invalidsku mirovinu bio posljedica oštećenja zdravlja na radu kod tuženika, tj. profesionalnog oboljenja i da stoga za štetu postoji odgovornost tuženika.

Nesporno je između stranaka da su stranke 30. lipnja 2003. zaključile Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečne rente), kojom se tuženik obvezuje isplatiti tužitelju, „s osnova materijalne štete gubitka plaće, mjesečnu rentu počev od srpnja (za lipanj) 2003. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn“, a mjesečna renta određuje se pod klauzulom promjenjivosti. Nesporno je da je tuženik dana 30. rujna 2004. donio Odluku kojom ukida isplatu mjesečne rente ugovorenu Nagodbom počev od listopada (za rujna) 2004., te obustavio isplatu od listopada 2004.g. pa dalje sve do 5. siječnja 2008.

Sporno je između stranaka jesu li nastupile okolnosti koje bi dovele do obustave isplate mjesečne rente tužitelju. S obzirom da je Nagodbom uglavljeno da je isplata uvjetovana promijenjenim okolnostima koje mogu utjecati na pravo isplate rente ili na visinu rente to je valjalo utvrditi da li je do toga u konkretnom slučaju došlo.

Odredbama čl. 133. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01, dalje: ZOO) propisane su pretpostavke za raskid ugovora pa je određeno da ako nakon sklapanja ugovora nastupe okolnosti koje otežavaju ispunjenje obveze jedne strane, ili ako se zbog njih ne može ostvariti svrha ugovora; a u jednom i u drugom slučaju u toj mjeri da je očito da ugovor više ne odgovara očekivanjima ugovornih strana i da bi po općem mišljenju bilo nepravilno održati ga na snazi takav kakav je, strana kojoj je otežano ispunjenje obveze odnosno strana koja zbog promijenjenih okolnosti ne može ostvariti svrhu ugovora, može zahtijevati da se ugovor raskine. Nadalje da se raskid ugovora ne može zahtijevati ako je strana koja se poziva na promijenjene okolnosti bila dužna u vrijeme sklapanja ugovora uzeti u obzir okolnosti ili ih je mogla izbjeći ili svladati (st. 2. istog članka).

Pregledom Nagodbe o isplati naknade materijalne štete (mjesečna renta), sklopljene između Brodograđevne industrije Split d.d. Split, i tužitelja dana 30. lipnja 2003., utvrđeno je da se istom Brodograđevna industrija Split d.d. Split, obvezala tužitelju kao invalidu rada, i to s osnova materijalne štete gubitka plaće, isplaćivati mjesečnu rentu počevši od srpnja (za lipanj) 2003. i dalje, u iznosu od 3.287,00 kn (toč. 1. nagodbe). Mjesečna renta je određena pod klauzulom promjenjivosti, te se ista

može u izmijenjenim okolnostima povećati, smanjiti ili ukinuti (toč. 2. nagodbe). Novčana renta iz toč. 1. ove Nagodbe, predstavlja njeno definitivno utvrđenje za razdoblje za koje se bude isplaćivala.

U obrazloženju Nagodbe se navodi da je tužitelj doživio ozljedu na radu dana 1. kolovoza 1988., o čemu je sačinjena prijava o ozljedi na radu od 11. prosinca 1989. Presudom Općinskog suda u Splitu broj I P-1136/91 od 12. listopada 2000. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu broj GŽ-2405/01 od 18. siječnja 2002. da je utvrđena odgovornost Brodosplita d.d. (poslodavac), po kriteriju objektivne odgovornosti za štetu koju tužitelj trpi kao posljedicu radne nezgode, a sukladno odredbi čl. 6. Zakona o radu. Nadalje, u obrazloženju Nagodbe navodi se da je rješenjem Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područna služba Split broj 0002732 od 24. siječnja 2003. tužitelju utvrđena invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad, počevši od 8. prosinca 2002. U postupku obrade zahtjeva od 9. lipnja 2003., da je utvrđeno da tužitelj trpi materijalnu štetu zbog gubitka plaće temeljem nastanka profesionalne nesposobnosti za rad, pa je određena mjesečna renta u iznosu kako je navedeno.

Pregledom Odluke „Brodograđevne industrije Split“ d.d Split, od 30. rujna 2004.g. proizlazi da se temeljem toč. 3. Nagodbe o isplati mjesečne rente tužitelju ukida isplata mjesečne rente počevši od listopada (za rujna) 2004.g. U obrazloženju se navodi da rješenje HZMO od 24. siječnja 2003. o određivanju invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad tužitelju, ne sadrži kao osnovu invalidnosti ozljedu na radu (za čije posljedice prema ovom korisniku bi bio odgovoran poslodavac) pa se istom ukida pravo na isplatu materijalne štete zbog gubitka plaće na način kako je to određeno.

Imajući u vidu između stranaka nesporan sadržaj sklopljene Nagodbe o isplati naknade materijalne štete (mjesečna renta) od 30. lipnja 2003. kao i Odluke od 30. rujna 2004., razvidno je da je između stranaka u toč. 2. sklopljene Nagodbe dogovoreno da se mjesečna renta određuje pod klauzulom promjenjivosti te da se ista može u izmijenjenim okolnostima povećati, smanjiti ili ukinuti. Međutim, takva mogućnost može doći u obzir isključivo u slučaju nastupanja izmijenjenih okolnosti u odnosu na okolnosti koje su postojale u vrijeme sklapanja Nagodbe (30. lipnja 2003.) sve sukladno citiranom čl. 133. ZOO-a.

Međutim, u obrazloženju sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003. tuženik se poziva upravo na rješenje RFMIORH, Područna služba Split br. 0002732 od 24. siječnja 2003., kojim je tužitelju utvrđena invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad, počevši od 8. prosinca 2002.

Potom se tuženik, u obrazloženju sporne Odluke od 30. rujna 2004., kojom se ukida isplata mjesečne rente tužitelju, opet poziva na identično rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba Split broj predmeta 0002732 od 24. siječnja 2003. o određivanju invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad tužitelja, navodeći da isto rješenje ne sadrži kao osnovu invalidnosti ozljedu na radu za čije posljedice bi prema ovom korisniku bio odgovoran poslodavac.

U postupku ovog suda br. I P-1136/91 tužitelju je dosuđena naknada štete i sa naslova izgubljene zarade za vrijeme bolovanja do kraja 1989. zbog radne nezgode koju je doživio 1. kolovoza 1988. Za naglasiti je da se u obrazloženju Nagodbe od 30. lipnja 2003. navodi da je tužitelj doživio ozljedu na radu te se spominje presuda Općinskog suda u Splitu br. I P-1136/91 kojom je utvrđena odgovornost tuženika za štetu tužitelja kao posljedicu radne nezgode.

Dakle, prema mišljenju suda u konkretnom slučaju nisu nastupile izmijenjene okolnosti u smislu odredbe čl. 2. sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003., odnosno nisu nastupile nikakve izmijenjene okolnosti u odnosu na one okolnosti koje su postojale u vrijeme sklapanja sporne Nagodbe (30. lipnja 2003.) i za koje su stranke znale. Sukladno odredbi čl. 133. st. 2. ZOO-a ne može se zahtijevati raskid ugovora ako je strana koja se poziva na promijenjene okolnosti bila dužna u vrijeme sklapanja ugovora uzeti u obzir okolnosti ili ih je mogla izbjeći i savladati. Kako su tuženiku u vrijeme sklapanja Nagodbe bile poznate sve činjenice, razlozi umirovljenja tužitelja, rješenja HZMO, to se tuženik ne može pozivati na promijenjene okolnosti ili postupak revizije, kao ni u ovom postupku dokazivati promijenjene okolnosti putem vještaka medicine rada jer se utvrđuju okolnosti koje su postojale i bile poznate strankama u vrijeme zaključenja Nagodbe, a nije riječ o promijenjenim okolnostima nastalim nakon zaključenja Nagodbe. Pregledom predmeta HZMO br. 2732, utvrđeno je da je u postupku utvrđivanja promjene uzroka nastanka invalidnosti pred HZMO doneseno rješenje od 4. veljače 2013. kojim je tužitelju, zbog 50% ozljede na radu i 50% bolesti nastala profesionalna nesposobnost za rad i određen novi iznos mirovine. Slijedom iznijetog, vještva vještaka dr. Marije Muše Danielov i dr. Milane Varinac Barač nisu relevantna za odluku u ovoj pravnoj stvari, a za navesti je da sud ne može ispitivati pravilnost pravomoćne odluke donesene u upravnom postupku. Slijedom iznijetog, jednostrano donijeta Odluka tuženika od 30. rujna 2004., kojom se ukida isplata mjesečne rente tužitelju od listopada (za rujna) 2004., ne proizvodi pravne učinke pa je tuženik i nakon proteka mjeseca listopada (za rujna) 2004., u obvezi temeljem sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003., isplaćivati tužitelju mjesečnu rentu s osnova materijalne štete gubitka plaće, u iznosu od 3.287,00 kn.

Stoga je tuženik obavezan isplatiti tužitelju s naslova gubitka plaće za period od 1. listopada 2004. do 31. prosinca 2007. iznos od 128.193,00 kn, kao i za period od 1. siječnja 2008. do 31. prosinca 2011. iznos od 157.776,00 kn kako je zatražio. Pri tome je za navesti kako prigovor tuženika da bi potraživanje tužitelja za razdoblje od 1. siječnja 2008. zastarjelo, nije osnovan budući se radi o sukcesivnom utuživanju u kojem prijašnji period još nije razriješen, sve sukladno čl. 376. i 392. ZOO-a. Tužitelju su na gornje iznose, sukladno odredbi čl. 277. ZOO-a i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, (NN br. 35/05, 41/08, 125/11) dosuđene i zatezne kamate koje teku od 15-og u mjesecu za prethodni što je nesporno između stranaka.

Slijedom iznijetog, valjalo je tužbeni zahtjev prihvatiti u cijelosti, te odlučiti kao u izreci.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a tužitelju je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN, 91/04, 37/05, 59/07, 148/09 i 142/12) priznat trošak za sastav tužbe 50 bodova, za sastav pet podnesaka (od 04.05.2005., 08.06.2006., 10.04.2007., 04.07.2007. i 20.12.2007.) po 25 bodova po podnesku, za sastav podneska od 11. rujna 2006. 100 bodova, za sastav tri podneska (od 3.01.2008., 28.05.2010. i 17.03.2011.) po 250 bodova po podnesku, za zastupanje na dva ročišta (od 11.03. 2011. i od 29.11.2012.) po 50 bodova za svako, za zastupanje na ročištu od 22. rujna 2006. iznos od 100 bodova, za zastupanje na pet ročišta (od 30.05.2008., 11.09.2008., 25.10.2010., 1.12.2010. i 3.02.2011.) po 250 bodova za svako, za sastav prijedloga za povrat od 6. rujna 2011. iznos od 100 bodova, za zastupanje na devet ročišta (od 3.05.2011., 4.07.2011., 20.02.2012., 5.06.2012., 11.09.2012., 30.01.2013., 3.06.2013. i 26.06.2014.) po 500 bodova po ročištu, za sastav šest podnesaka (od 24.05.2011., 7.03.2012., 3.04.2012., 26.06.2012., 11.10.2012. i 1.07.2013.) po 50 bodova po podnesku, te za pristup na ročište za objavu 10. srpnja 2014. iznos do 50 bodova, što sveukupno zbrojeno i pomnoženo sa 10,00 kn koliko iznosi vrijednost boda sa paušalom te uz 25% na ime PDV-a daje iznos od 92.812,50 kn, tome treba još dodati i trošak vještačenja u ukupnom iznosu od 2.700,00 kn, pa trošak tužitelja konačno sveukupno iznosi 95.512,50 kn.

U Splitu, 10. srpnja 2014. godine

SUDAC

mr.sc. Daniela Pivčević v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, u roku 8 dana od dana dostave prijepisa istog.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

za točnost opravka – ovlašteni službenik

Melita Marović

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU

OPĆINSKI SUD U SPLITU

- primljeno -
neposredno - poštom

07. 09. 2015

obično - preporučeno na pošti _____
dana _____ R _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kuna.

Gžp-971/14

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Andree Boras-Ivanišević, kao predsjednice vijeća, Luke Grgata kao suca izvjestitelja i Borisa Mimice, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Punde, iz Liske, zastupanog po pun. Marinu Budimiru, odv. u Splitu, protiv tuženika Brodograđevna industrija (Brodosplit) d.d. Split, zastupanog po pun. Smiljanki Buljan, dipl. iur. kod tuženika, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja i o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu br. P1-2358/10 od 10. srpnja 2014. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20. kolovoza 2015. godine,

presudio je:

Odbijaju se žalba tužitelja i žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje se prvostupanijska presuda.

Obrazloženje

Presudom prvostupanijskog suda prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja te naloženo tuženiku da tužitelju, na ime gubitka plaće za razdoblje od 01. listopada 2004. do 31. prosinca 2007. godine isplati iznos od 128.193,00 kuna, odnosno za razdoblje od 01. siječnja 2008. do 31. prosinca 2011. godine isplati iznos od 157.776,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom na svaki mjesečni iznos od 3.287,00 kuna, kako je to navedeno pod toč. I. i II izreke.

Naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 95.512,50 kuna (toč. III.).

Žali tužitelj pobijajući presudu pod toč. III. izreke – odluke o trošku postupka, iz svih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/912, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 43/13. i 89/14 –dalje: ZPP) s prijedlogom da drugostupanijski sud žalbu uvaži i u pobijanom dijelu presudu preinači shodno navodima žalbe ili istu ukine i predmet vrati prvostupanijskom sudu na ponovno odlučivanje.

Žali se i tuženik pobijajući presudu u cijelosti iz svih razloga iz čl. 353. st. 1. ZPP s prijedlogom da sud drugog stupnja žalbu prihvati kao osnovanu, pobijanu presudu preinači shodno navodima žalbe ili ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Tužitelj je podnio odgovor na žalbu tuženika predlažući istu odbiti kao neosnovanu.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu tužitelja.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Žalba tuženika nije osnovana.

Predmet ova parnice je zahtjev tužitelja na isplatu iznosa od 128.193,00 kuna i iznos od 157.776,00 kuna (ukupno 285.969,00 kuna) iz osnove zaključene izvansudske nagodbe o isplati materijalne štete – mjesečne rente koja se sastoji u razlici između invalidske mirovine i plaće koju bi tužitelj primao da je ostao u radnom odnosu. Tužitelj smatra da je njegov odlazak u invalidsku mirovinu bio posljedica oštećenja zdravlja na radu kod tuženika, tj. profesionalnog oboljenja i da stoga za štetu postoji odgovornost tuženika.

U ovoj fazi postupka među strankama nije sporno da su stranke 30. 06. 2003. godine sklopili Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečne rente), kojom se tuženik obvezuje isplatiti tužitelju, „s osnova materijalne štete gubitka plaće, mjesečnu rentu počevši od srpnja (za lipanj) 2003. godine i dalje u iznosu od 3.287,00 kuna“, a mjesečna renta određuje se pod klauzulom promjenjivosti.

Nije sporno da je tuženik donio Odluku od 30. 09. 2004. godine kojom ukida isplatu mjesečne rente počevši od listopada (za rujan) 2004. godine, te obustavio isplatu od listopada 2004. godine pa dalje se do 31. prosinca 2011. godine.

Sporno je: je li nastupile okolnosti koje za posljedicu imaju obustavu isplate mjesečne rente tužitelju, odnosno je li Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje donio rješenje iz kojeg proizlazi da tužiteljev odlazak u invalidsku mirovinu nije uvjetovan profesionalnom bolešću.

Prvostupanjski sud je zauzeo stajalište da je u ovom slučaju još na snazi Nagodba, koja nije raskinuta među strankama, a niti odlukom suda, pa da je tuženik dužan isplatiti tužitelju izgubljenu zaradu za traženo razdoblje.

Stajalište prvostupanjskog suda, temeljem čl. 375. st. 5. ZPP-a prihvaća ovaj drugostupanjski sud, te navedene razloge u prvostupanjskoj presudi, koji su jasni i valjan, uzima kao sastavni dio ove drugostupanjske presude.

Naime, i Nagodba (kojom se tužitelju priznaje profesionalna nesposobnost za rad) je na snazi, pa se po istoj ima postupiti.

Što se, pak, tiče tvrdnje tuženika da su nastupile nove okolnosti koje upućuju da se po Nagodbi ne može postupiti, odnosno da su nastupile okolnosti koje rezultiraju da tužitelju ne pripada isplata razlike plaće, tuženik u postupku nije dokazao.

Naime, sve okolnosti koje su bile u trenutku sklapanja Nagodbe bile su poznate, ili su mogle biti poznate strankama Nagodbe, pa se ne može na iste okolnosti temeljiti pravo tužitelja, odnosno ukinuti pravo tužitelja što je jednostrano učinio tuženik Odlukom, a posebice što je u to vrijeme bila doneseno rješenje Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika

Hrvatske, Područne službe Split br. 0002732 od 24. 01. 2003. godine, koje je strankama bilo poznato.

Dakle, odlučno činjenično stanje prvostupanjski sud je potpuno i pravilno utvrdio i na isto pravilno primijenio materijalno pravo, pa navodima u žalbi tuženika nije dovedena u sumnju prvostupanjska presuda.

I odluka o pamičnom trošku pravilno je donesena, tako što je prvostupanjski sud svaku poduzetu radnju pravilno cijenio i obračunao nagradu za rad odvjetnika.

Stoga je valjalo temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti žalbu tužitelja i žalbu tuženika kao neosnovane i potvrditi prvostupanjsku presudu.

U Splitu, 20. kolovoza 2015. godine.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Andrea Boras-Ivanišević, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik

Zlata Brdar

Pr-1190/15

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex. vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Zorana Punde iz Dugopolja, Liska, Krešimirova 31, OIB:42772283213, zastupanog po OD Budimir i Partneri, odv. u Splitu, protiv tuženika Brodograđevne industrije Split d.d. Split, Put Supavla 21, OIB:18556905592, zastupano po pun. Smiljenki Buljan, odv. u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 18. veljače 2016. god. u nazočnosti pun. tužitelja Damira Tomića, odv. u OD Budimir i Partneri, te pun. tuženika Smiljenke Buljan, odv. u Splitu, objavljene dana 15. travnja 2016. god.

presudio je

I. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju za period od 01. siječnja 2012. god. do 31. listopada 2015. god. iznos od ukupno 151.202,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni, pa do 31. srpnja 2015. god. po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. god. pa do potpune isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za pet postotnih poena, koju prosječnu kamatu za referentno razdoblje određuje HNB i koju je dužna svakog 01. siječnja i 01. srpnja objaviti u Narodnim Novinama, pri čemu referentno razdoblje za objavu na dan 01. siječnja obuhvaća razdoblje od 01. svibnja do 31. listopada, a referentno razdoblje za objavu na dan 01. srpnja obuhvaća razdoblje od 01. studenog do 30. travnja.

II. Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 6.875,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 15. travnja 2016. god. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za pet postotnih poena, koju prosječnu kamatu za referentno razdoblje određuje HNB i koju je dužna svakog 01. siječnja i 01. srpnja objaviti u Narodnim Novinama, pri čemu referentno razdoblje za objavu na dan 01. siječnja obuhvaća razdoblje od 01. svibnja do 31. listopada, a referentno razdoblje za objavu na dan 01. srpnja obuhvaća razdoblje od 01. studenog do 30. travnja.

Obrazloženje

U tužbi koja je kod ovog suda zaprimljena 26. studenog 2015. god. navodi se da su stranke dana 30. lipnja 2003. god. sklopile izvansudsku nagodbu o isplati naknade imovinske štete, mjesečne rente s naslova gubitka plaće kojem je ista određena za lipanj 2003. god. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn. Tuženik da je dana 30. rujna 2004. god. donio Odluku kojom ukida tužitelju isplatu rente počam od listopada 2004. god., odnosno jednostrano je raskinuo citiranu nagodbu, na što da nije imao nikakvo zakonsko pravo, a niti suglasnost tužitelja. Tužitelj da je radi zaštite svojih prava, ovom sudu podnio tužbu, a koji spor se vodio pod posl. br. IP-2331/04, te je pravomoćno okončan. Nadalje, da je u predmetnom postupku, sud tužitelju s naslova imovinske štete, mjesečne rente s naslova gubitka plaće za period od 01. listopada 2004. god. pa do 31. prosinca 2007. god. dosudio iznos od ukupno 128.193,00 kn, uvećano za zatezne kamate, koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 teku od 15-og u mjesecu, te za daljnji period od 01. siječnja 2008. god. pa do 31. prosinca 2011. god. dosudio iznos od ukupno 157.776,00 kn uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 teku od 15-og u mjesecu. Stoga tužitelj, obzirom da se radi o sukcesivnom utuživanju, ovom tužbom potražuje isplatu s opisanog osnova za daljnji period od 01. siječnja 2012. god. do 31. listopada 2015. god. u ukupnom iznosu od 151.202,00 kn, uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 teku od 15-og u mjesecu.

U odgovoru na tužbu od 15. prosinca 2015. god. tuženik je naveo da osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, da je tužbeni zahtjev neosnovan jer da je nagodba raskinuta po sili zakona. Naime nagodbom o isplati naknade materijalne štete od 30. lipnja 2003. god. tuženik da se obvezao tužitelju s osnova materijalne štete gubitka plaće isplaćivati rentu mjesečno počevši od srpnja 2003. god. i dalje u iznosu od 3.278,00 kn. Rok za ispunjenje obveze na isplatu naknade materijalne štete zbog gubitka plaće da je bitan sastojak nagodbe o isplati rente, a i priroda pravnog posla da upućuje na takav zaključak, jer da je smisao tog ugovora bio da tužitelj kao korisnik invalidske mirovine svakog mjeseca prima odnosno da tuženik isplaćuje tužitelju naknadu materijalne štete zbog gubitka plaće kao posljedice radne nezgode za koju je odgovoran tuženik. Člankom 83. Zakona o radu plaća da se isplaćuje nakon obavljenog rada, time da razdoblja isplate plaće ne smiju biti duža od mjesec dana. Ukoliko datum isplate plaće nije uređen kolektivnim ugovorom ili ugovorom o radu, plaća da se mora isplatiti najkasnije do 15. dana u narednom mjesecu za prethodni mjesec. Odredbom čl. 68. st. 2. Kolektivnog ugovora o pravima i obvezama radnika i poslodavca u skupini Brodosplit iz 2014. god., da je rok za isplatu plaće najkasnije 8 radnih dana nakon isteka razdoblja za koje se plaća isplaćuje. Na koncu, ako je prema izričitoj odredbi članka Zakona o radu ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu, pravilnikom o radu, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, kolektivnim ugovorom ili zakonom, da se primjenjuje za radnika najpovoljnije pravo ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno. U odnosu na rok za isplatu plaće da nesporno proizlazi da je Kolektivnim ugovorom određen rok koji je za radnika povoljniji, tako da je u konkretnom slučaju plaća za rujan 2004. god. dospjela na isplatu 08. listopada 2004. god., a istog dana dospjela je na isplatu i naknada materijalne štete zbog gubitka te plaće, tj. rente. Iz odluke tuženika od 30. rujna 2004. god. da proizlazi da je tužitelju ukinuta isplata mjesečne rente počevši od listopada 2004. god. Dakle, da tuženik nije u roku ispunio svoju obvezu prema tužitelju za rujan 2004. god., odnosno nije najkasnije dana 08. listopada 2004. god. izvršio isplatu rente tužitelju. Na koncu, da nije sporno da je tužitelju u postupku br. P1-358/10 presudom od 10. srpnja 2014. god., a koja presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu, dosuđena

isplata s naslova gubitka plaće za period od 01. listopada 2004. god. do 31. prosinca 2007. god. u ukupnom iznosu od 128.193,00 kn te za daljnji period od 01. siječnja 2008. god. pa do 31. prosinca 2011. god. u ukupnom iznosu od 157.776,00 kn uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u mjesecu. Slijedom navedenog, tuženik je naveo da tužbeni zahtjev tužitelja treba odbiti, obzirom da nagodba više nije na snazi, te je tuženik ustao revizijom protiv presude Županijskog suda u Splitu.

Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom Nagodbe o isplati naknade materijalne štete (mjesečna renta) od 30. lipnja 2003. god.; pregledom Odluke o ukidanju isplate mjesečne rente od 30. rujna 2004. god.; pregledom presude Općinskog suda u Splitu br. P1-2358/10 od 10. srpnja 2014. god.; pregledom presude Županijskog suda u Splitu br. Gžp-971/14 od 20. kolovoza 2015. god.; pregledom revizije tuženika od 15. listopada 2015. god. protiv presude Županijskog suda u Splitu br. Gžp-971/14 od 20. kolovoza 2015. god.; pregledom spisa ovog suda br. Pr-1167/15; pregledom Kolektivnog ugovora; pregledom revizije tuženika od 15. listopada 2015. god.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Pun. stranaka popisali su parnični trošak.

U ovom postupku nije bilo sporno da su stranke dana 30. lipnja 2003. god. sklopile izvansudsku nagodbu o isplati mjesečne rente od lipnja 2003. god. pa na dalje. Nije bilo sporno da je tuženik 30. rujna 2004. god. donio Odluku kojom je ukinuo isplatu mjesečne rente tužitelju od listopada 2004. god. pa na dalje. Nije bilo sporno da tuženik tužitelju nije isplaćivao mjesečnu rentu u razdoblju od siječnja 2012. god. do listopada 2015. god. Nije bila sporna visina tužbenog zahtjeva tužitelja.

U ovom postupku trebalo je utvrditi je li osnovan zahtjev tužitelja kojim isti traži isplatu ukupnog iznosa od 151.202,00 kn uvećanu za zakonske zatezne kamate na pojedine mjesečne iznose, sve u svezi s Odlukom tuženika od 30. rujna 2004. god. kojom je bila ukinuta isplata mjesečne rente prema Nagodbi od 30. lipnja 2003. god.

Odredbom čl. 1088. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, utvrđeno je da u slučaju smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja, da se naknada određuje, u pravilu u obliku novčane rente, doživotno ili za određeno vrijeme. Stavkom 2. utvrđeno je da se novčana renta plaća mjesečno unaprijed.

Pregledom Nagodbe o isplati naknade materijalne štete (mjesečna renta) od 30. rujna 2003. god., utvrđeno je da su Nagodbom bili određeni mjesečni iznosi od po 3.287,00 kn, koje će tuženik od lipnja 2003. god. pa ubuduće isplaćivati tužitelju.

Pregledom Odluke tuženika od 30. rujna 2004. god., utvrđeno je da je tužitelju ukinuta isplata mjesečne rente od listopada 2004. god. pa ubuduće.

Pregledom pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu br. P1-358/10 od 10. srpnja 2014. god., utvrđeno je da sud smatra da nisu nastupile izmijenjene okolnosti u smislu odredbe čl. 2. sklopljene Nagodbe, u odnosu na okolnosti koje su postojale u vrijeme sklapanja sporne Nagodbe, a za koje stranke u trenutku zaključenja nisu znale. Dakle, utvrđeno je da Odluka tuženika kojom je ukinuo isplatu mjesečne rente tužitelju ne proizvodi pravne učinke, pa da je tuženik i nakon listopada 2004. god. u obvezi temeljem sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003. god. tužitelju isplaćivati mjesečnu rentu s osnova materijalne štete, gubitka plaće u iznosu od 3.287,00 kn mjesečno.

Pregledom spisa ovog suda br. Pr-1167/15 (prije Pr-234/11) utvrđeno je da je ovopredmetni tuženik ustao tužbom kojom je glavnim tužbenim zahtjevom tražio utvrđenje Nagodbe od 30. lipnja 2003. god. ništavom, podredno je tražio raskid Nagodbe zaključene 30. lipnja 2003. god. Odlukom ovog suda od 26. veljače 2016. god., sud je odbio i glavni i podredni tužbeni zahtjev, pozivajući se na odrede čl. 322. i 369. Zakona o obveznim odnosima. Na navedenu odluku ovopredmetni tuženik izjavio je žalbu o kojoj nije odlučeno.

Temeljem provedenih dokaza, ovaj sud smatra da je tuženik jednostranom Odlukom od 30. rujna 2004. god. prekinuo isplatu mjesečne rente, tj. prekinuo izvršavati obvezu preuzetu potpisivanjem izvansudske Nagodbe od 30. lipnja 2003. god., smatrajući da su se izmijenile okolnosti u odnosu na one koje su bile u trenutku zaključenja izvansudske Nagodbe. Međutim, kao što je gore navedeno, pravomoćnom odlukom pod posl. brojem P1-2358/10 utvrđeno je da u konkretnom slučaju nisu nastupile izmijenjene okolnosti u odnosu na one koje su postojale u vrijeme zaključenja izvansudske Nagodbe, pa s tim u svezi da jednostrana Odluka tuženika od 30. rujna 2004. god. ne proizvodi pravne učinke. Dakle, ovaj sud smatra da je tuženik dužan ispunjavati obveze preuzete zaključenom Nagodbom od 30. lipnja 2003. god., tj. tužitelju isplaćivati mjesečnu rentu s osnova materijalne štete, gubitka plaće u mjesečnim iznosima od po 3.287,00 kn. Slijedom navedenog, tuženik je dužan isplatiti tužitelju s osnova gubitka plaće baš za utuženo razdoblje od 01. siječnja 2012. god. do 31. listopada 2015. god. ukupan iznos od 151.202,00 kn, sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, kao što je pobliže navedeno u izreci presude.

Na dosuđene mjesečne iznose tužitelju pristoji pravo na zakonsku zateznu kamatu sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

Slijedom prednjih utvrđenja, polazeći od činjenice da u ovom postupku nije bila sporna visina tužbenog zahtjeva, tj. (mjesečnih iznosa rente), kao ni tijek zateznih kamata, te temeljem citiranih odredbi Zakona o obveznim odnosima, tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je usvojen, kao što je odlučeno pod točkom I. izreke presude.

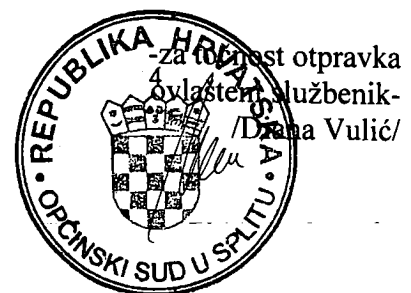
Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku, a tužitelju zastupanom po odvjetniku je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak za sastav tužbe 2.500,00 kn, za ročište održano 18. veljače 2016. god. 2.500,00 kn, za pristup na ročište za objavu presude 500,00 kn, ovom iznosu trebalo je pridodati i iznos od 1.385,00 kn na ime pripadajućeg PDV-a, tako se pun. tužitelja obistinjuje parnični trošak u ukupnom iznosu od 6.875,00 kn, kao što je odlučeno pod točkom II. izreke presude.

U Splitu, 15. travnja 2016. god.

S u d a c

Jerka Kovačić Garac v.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpavka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud u Splitu u tri primjerka.

PRIMLJENO

22-04-2016

BUDIMIR & PARTNERI

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI SUD U SPLITU
- primljeno -
neposredno - poštom

14. 11. 2016

obično-preporučeno na pošti _____
dana _____ P. _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kuna.

Poslovni broj: 21 Gž R-1067/16-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Darije Horvat, kao predsjednika vijeća, Karmen Strmoli-Jelavić, kao člana vijeća i suca izvjestitelja, te Josipa Grubišića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ZORANA PUNDE iz Dugopolja, Liska, Krešimirova 31, OIB: 42772283213, kojeg zastupa punomoćnik Marin Budimir, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Budimir i partneri u Splitu, protiv tuženika BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., Split, Put Supavla 21, OIB: 18556905592, kojeg zastupa punomoćnica Smiljenka Buljan, odvjetnica u Splitu, radi isplate, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-1190/15 od 15. travnja 2016., u sjednici vijeća održanoj dana 11. listopada 2016.,

presudio je

Odbijaju se žalbe tužitelja i tuženika kao neosnovane i u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev (pod točkom I.), u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka (pod točkom II.) kao i u dijelu s kojim tužitelj nije uspio sa svojim zahtjevom za naknadu troškova postupka za iznos od 3.125,00 kn – potvrđuje se presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-1190/15 od 15. travnja 2016.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom citiranom u izreci, obvezan je tuženik u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju ukupno iznos od 151.202,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom na pojedini mjesečni iznos od 3.287,00 kn od dospelosti do isplate (točka I.). Tuženik je obvezan tužitelju naknaditi i trošak postupka u iznosu od 6.875,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom (točka II.).

Protiv dijela te presude kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev kao i protiv odluke o troškovima postupka (u točkama I. i II. izreke) žalbu je podnio tuženik zbog svih zakonom propisanih žalbenih razloga u čl. 353. t. 1.-3. Zakona o parničnom postupku - Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13. i 89/14. - dalje u tekstu: ZPP) i s prijedlogom da ovaj sud pobijani dio presude ukine ili preinači uz naknadu troškova sastava žalbe.

Tužitelj je podnio žalbu protiv dijela presude kojim nije prihvaćen njegov zahtjev za naknadu troškova postupka za iznos od 3.125,00 kn zbog žalbenog razloga iz čl. 353. t. 1.-3. ZPP-a i s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači ili ukine uz naknadu troškova sastava žalbe.

Žalbe su neosnovane.

Nije ostvaren istaknuti žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer pobijana presuda sadrži jasne, određene i razumljive razloge o odlučnim činjenicama za pravilnu primjenu materijalnog prava iz kojih se može zaključiti da je prvostupanjski sud svoju odluku utemeljio na materijalnom pravu koje propisuje pravnu snagu i važnost postignute nagodbe između stranaka 30. lipnja 2003., kao ugovora kojim one uzajamno uređuju svoja prava i obveze (čl. 1089. – 1098. Zakona o obveznim odnosima - Narodne novine, br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 107/95., 7/96., 91/96., 112/99., 129/00., 88/01. – dalje u tekstu: ZOO).

Kako nije nađena ni jedna druga bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem čl. 365. st. 2. ZPP-a, to nije osnovan istaknuti žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 151.202,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom koji se iznos odnosi na dospelje mjesečne rentne iznose od po 3.287,00 kn u razdoblju od 1. siječnja 2012. do 31. listopada 2015., a koje se tuženik obvezao tužitelju isplaćivati s osnove izgubljene zarade "Nagodbom o isplati naknade materijalne štete" od 30. lipnja 2003.

Između stranaka nije sporno da je tuženik jednostrano uskratio isplatu mjesečnih rentnih iznosa svojom Odlukom od 30. rujna 2004. i to počevši od listopada 2004. kao i da je tuženiku nakon toga na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu broj P-358/10 od 10. srpnja 2014. naložena isplata daljnjih dospjelih mjesečnih rentnih obroka počevši od 1. listopada 2014. do 31. prosinca 2007. sa zateznom kamatom.

U postupku je utvrđeno da je u predmetu istog prvostupanjskog suda broj P-1167/15 donesena prvostupanjska presuda 26. veljače 2016. kojom je ovdje tuženik, tamo u svojstvu tužitelja odbijen s tužbenim zahtjevom kojim je tražio da se spomenuta nagodba utvrdi ništetnom kao i s podredno postavljenim tužbenim zahtjevom da se ista nagodba raskine. Ta presuda nije pravomoćna jer je tamo tužitelj izjavio žalbu.

Neosnovani su žalbeni navodi kojima tuženik pozivom na odredbu čl. 125. st. 1. ZOO-a ukazuje da je nagodba raskinuta po samom zakonu, s obzirom na to da on u određenom roku, tj. do 8. listopada 2014. nije platio mjesečnu rentu za rujna. Međutim, u nagodbi od 30. lipnja 2003. nije ugovoreno da ispunjenje obveze isplate mjesečne rente u roku rezultira raskidom ugovora, a niti smisao zaključene nagodbe na to upućuje.

Kako, dakle, navedena nagodba proizvodi pravne učinke i obvezuje ugovorene strane sve dok ih sud na zahtjev jedne od njih ne utvrdi ništetnim ili poništi – pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo kad je sukladno slovu nagodbe (čl. 1089. ZOO-a) obvezao tuženika na isplatu.

Žalba tuženika iz tih je razloga odbijena kao neosnovana i u pogledu odluke o glavnoj stvari pod I., prvostupanjska presuda potvrđena temeljem članka 368. stavak 1. ZPP-a.

Odluka o troškovima postupka zakonita je i pravilna kako u osnovi tako i u visini (čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a).

Pravilno prvostupanjski sud nije priznao tužitelju troškove sastava podneska kojim odgovara na navode tuženika u odgovoru na tužbu, jer taj trošak nije bio potreban budući da se u tom podnesku djelomično ponavljaju navodi iz tužbe, a djelomično su mogli biti izneseni na ročištu glavne rasprave 18. veljače 2016., koje je slijedilo.

Iz tih su razloga žalbe stranaka protiv odluke o troškovima postupka neosnovane i kao takve odbijene temeljem čl. 380. t. 2. ZPP-a.

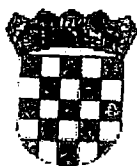
U Zagrebu 11. listopada 2016. godine

Predsjednik vijeća:
Darija Horvat, v. r.

Za točnost otpisala: ovlaštena službenik:

Marija Roginek

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
ex. Vojarna sv. Križ
Dračevac

Pr-526/17

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda mr.sc. Danieli Pivčević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ZORANA PUNDE, OIB: 42772283213 iz Dugopolja, Liska, Krešimirova 31, zastupanog po punomoćniku Marinu Budimiru, odvjetniku u OD Budimir i partneri d.o.o. Split, protiv tuženika BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., OIB: 18553605592 iz Splita, Put Supavla 21, zastupanog po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 18. travnja 2018., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Damira Tomića, odvjetnika u Splitu i punomoćnice tuženika, po objavi dana 25. svibnja 2018. godine,

presudio je

- I. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju za period od 01.11.2015.god. pa do 30.06.2017. god. iznos od ukupno 65.740,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni do 31.12.2015.god. po stopi od 8,14% godišnje, od 01.01.2016.god. do potpune isplate po stopi od 8,05% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.
- II. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 3.750,00 kn uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od presuđenja do potpune isplate po stopi od 8,05% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi
tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

Obrazloženje

Tužbom koja je zaprimljena kod suda 19. srpnja 2017. tužitelj potražuje od tuženika isplatu navodeći kako su stranke 30. lipnja 2003., sklopile izvansudsku nagodbu o isplati naknade imovinske štete – mjesečne rente s naslova gubitka plaće, kojom je ista određena za lipanj 2003. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn. Međutim, da je tuženik 30. rujna 2004. donio odluku kojom ukida tužitelju isplatu rente počevši od listopada 2004., odnosno jednostrano raskida citiranu nagodbu, na što da nije imao nikakvo zakonsko pravo niti odobrenje tužitelja. Tužitelju da je u sudskim postupcima dosuđena mjesečna renta s naslova gubitka plaće za raniji period pa u ovom postupku potražuje isplatu s opisanog osnova za daljnji period, odnosno od 1. studenoga 2015. do 30. lipnja 2017. u ukupnom iznosu od 65.740,00 kn te zakonske zatezne kamate i trošak postupka.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako nije sporno da su stranke 30. lipnja 2003. zaključile citiranu nagodbu kao i da je tuženik 30. rujna 2004. donio Odluku o ukidanju isplate mjesečne rente tužitelju. U konkretnom slučaju, da je bitan sastojak predmetne izvansudske nagodbe rok za ispunjenje obveze na isplatu rente, a budući je tuženik po Odluci od 30. rujna 2004. prestao s isplatom mjesečne rente tužitelju, to da je po mišljenju tuženika izvansudska nagodba raskinuta po samom zakonu, sukladno odredbi čl. 125. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Iz toga razloga da tuženik više nije u obvezi isplaćivati mjesečnu rentu tužitelju. Naime, prema odredbama Kolektivnog ugovora o pravima o obvezama radnika i poslodavca u skupini Brodosplit iz 2004., da je krajnji rok za isplatu plaće najkasnije osam radnih dana nakon isteka razdoblja za koje se plaća isplaćuje, a u istom roku da dospijeva i isplata rente. Kako tuženik nije do isteka roka isplatu izvršio, da je neispunjenje obveze prema tužitelju rezultiralo raskidom ugovora.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom nagodbe o isplati naknade materijalne štete od 30.6.2003., odluke tuženika od 30.9.2004., presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gž R-1067/16-2 od 11.10.2016., presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1190/15 od 15.4.2016., presude Općinskog suda u Splitu br. P1-2358/10 od 10.7.2014., presude Županijskog suda u Splitu br. Gžp-971/14 od 20.8.2015., presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1167/15, presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gž R-668/16-2, Kolektivnog ugovora o pravima i obvezama radnika i poslodavca u skupini društava Brodosplit iz 2004.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 65.740,00 kn s osnova zaključene izvansudske nagodbe o isplati materijalne štete – mjesečne rente koja se sastoji u razlici između invalidske mirovine i plaće koju bi tužitelj primao da je ostao u radnome odnosu kod tuženika.

Nesporno je između stranaka da su 30. lipnja 2003. zaključile Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečne rente), kojom se tuženik obvezuje isplatiti tužitelju, „s osnova materijalne štete gubitka plaće, mjesečnu rentu počev od srpnja (za lipanj) 2003. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn“. Nesporno je i da je tuženik dana 30. rujna 2004. donio Odluku kojom ukida isplatu mjesečne rente ugovorenu Nagodbom počev od listopada (za rujna) 2004. te obustavio isplatu od listopada 2004.g. pa dalje sve do 5. siječnja 2008. Nesporno je i da su između stranaka vođeni sudski postupci radi isplate imovinske štete – mjesečne rente s naslova gubitka plaće za ranije razdoblje, kako je razvidno iz pregledanih presuda ovoga suda. Sporno je prema navodima odgovora na tužbu, da li je izvansudska nagodba raskinuta po samom zakonu jer je tuženik prestao s isplatom mjesečne rente tužitelju po Odluci od 30. rujna 2004. te da li je tuženik u obvezi isplaćivati mjesečnu rentu tužitelju.

Tuženik se poziva na odredbu čl. 125. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01, dalje: ZOO/91) kojom je propisano da kad ispunjenje obveze u određenom roku predstavlja bitan sastojak ugovora pa dužnik ne ispuni obvezu u tom roku, da se ugovor raskida po samom zakonu. U st. 2. i 3. istoga čl. predviđeno je da vjerovnik može održati ugovor na snazi ako nakon isteka roka, bez odgađanja, obavijesti dužnika da zahtijeva ispunjenje ugovora, a kad je vjerovnik zahtijevao ispunjenje pa ga nije dobio u razumnom roku, k da može izjaviti da raskida ugovor. Međutim, čl. 125. st. 4. ZOO/91 propisuje da ova pravila važe kako u slučaju kad su ugovorne strane predvidjele da će se ugovor smatrati raskinutim ako ne bude ispunjen u određenom roku, tako i onda kad je ispunjenje ugovora u određenom roku bitan sastojak ugovora po prirodi posla.

Pregledom pravomoćne presude ovoga suda br. Pr-1167/15 od 26. veljače 2016. utvrđeno je da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja Brodograđevne industrije Split, d.d. Split kojim je tražio utvrđenje ništavom izvansudske nagodbe o isplati naknade materijalne štete – mjesečne rente, koju su stranke zaključile dana 30. lipnja 2003. te je odbijen podredni tužbeni zahtjev tužitelja usmjeren na raskid ove izvansudske nagodbe. Stoga je predmetna nagodba valjana i proizvodi pravne učinke.

U obrazloženju Nagodbe se navodi da je tužitelj doživio ozljedu na radu dana 1. kolovoza 1988., o čemu je sačinjena prijava o ozljedi na radu od 11. prosinca 1989. Presudom Općinskog suda u Splitu broj I P-1136/91 od 12. listopada 2000. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu broj Gž-2405/01 od 18. siječnja 2002. da je utvrđena odgovornost Brodosplita d.d. (poslodavac), po kriteriju objektivne odgovornosti za štetu koju tužitelj trpi kao posljedicu radne nezgode, a sukladno odredbi čl. 6. Zakona o radu. Nadalje, u obrazloženju Nagodbe navodi se da je rješenjem Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područna služba Split broj 0002732 od 24. siječnja 2003. tužitelju utvrđena invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad, počevši od 8. prosinca 2002. U postupku obrade zahtjeva od 9. lipnja 2003., da je utvrđeno da tužitelj trpi materijalnu štetu zbog gubitka plaće temeljem nastanka profesionalne nesposobnosti za rad, pa je određena mjesečna renta u iznosu kako je navedeno. Za naglasiti je da se u obrazloženju Nagodbe od 30. lipnja 2003. navodi da je tužitelj doživio ozljedu na radu te se spominje presuda Općinskog suda u Splitu br. I P-1136/91 kojom je utvrđena odgovornost tuženika za štetu tužitelja kao posljedicu radne nezgode.

Pregledom Odluke „Brodograđevne industrije Split“ d.d Split, od 30. rujna 2004.g. proizlazi da se temeljem toč. 3. Nagodbe o isplati mjesečne rente tužitelju ukida isplata mjesečne rente počevši od listopada (za rujna) 2004.g. U obrazloženju se navodi da rješenje HZMO od 24. siječnja 2003. o određivanju invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad tužitelju, ne sadrži kao osnovu invalidnosti ozljedu na radu (za čije posljedice prema ovom korisniku bi bio odgovoran poslodavac) pa se istom ukida pravo na isplatu materijalne štete zbog gubitka plaće na način kako je to određeno.

Kako proizlazi iz pravomoćne presude ovoga suda br. P1-2358/10 od 10. srpnja 2014., tužitelju je iz iste osnove dosuđen iznos od ukupno 128.193,00 kn za period od 1.10.2004. do 31.12.2007., te za daljnji period od 1.1.2008. do 31.12.2011. iznos od ukupno 157.776,00 kn uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu budući je sud zaključio da je na snazi predmetna nagodba između stranaka te da nisu nastupile okolnosti koje za posljedicu imaju obustavu isplate mjesečne rente tužitelju. Nadalje, tužitelju je pravomoćnom presudom br. Pr-1190/15 od 15. travnja 2016. iz iste osnove za period od 1.1.2012. do 31.12.2015. dosuđen iznos od ukupno 151.202,00 kn uvećano za zatezne kamate u kojem postupku je također sud utvrdio da navedena nagodba proizvodi pravne učinke i obvezuje ugovorne stranke.

Stoga, a kako jednostrano donijeta Odluka tuženika od 30. rujna 2004., kojom se ukida isplata mjesečne rente tužitelju od listopada (za rujna) 2004., ne proizvodi pravne učinke, to je tuženik i nakon proteka mjeseca listopada (za rujna) 2004., u obvezi temeljem sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003., koja je na snazi između stranaka, isplaćivati tužitelju mjesečnu rentu s osnova materijalne štete gubitka plaće, u iznosu od 3.287,00 kn. Pri tome su neosnovani navodi tuženika pozivom na odredbu čl. 125. ZOO/91 da je nagodba raskinuta po samom zakonu s obzirom da on u određenom roku, tj. do 8. listopada 2004. nije platio mjesečnu rentu za rujna, budući u nagodbi nije ugovoreno da ispunjenje obveze isplate rente u roku rezultira raskidom ugovora, a niti smisao zaključene nagodbe na to upućuje.

Slijedom iznijetoga, a kako navedena nagodba proizvodi pravne učinke i obvezuje ugovorne stranke temeljem odredbi čl. 1089. – 1098. ZOO/91, tuženik je obvezan isplatiti tužitelju s naslova gubitka plaće za period od 1. studenoga 2015. do 30. lipnja 2017. iznos od ukupno 65.740,00 kn kako je zatražio. Tužitelju su sukladno odredbi čl. 277. ZOO/91 i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) dosuđene i zatezne kamate koje teku od 15-og u mjesecu za prethodni što je nesporno između stranaka.

Stoga je valjalo tužbeni zahtjev prihvatiti u cijelosti te odlučiti kao u izreci.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) pa je tužitelju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15) priznat trošak za sastav tužbe 100 bodova, za zastupanje na ročištu 100 bodova, za

Pr-526/17

sastav podneska 100 bodova, što sveukupno zbrojeno i pomnoženo sa 10,00 kn koliko iznosi vrijednost boda te uz 25% na ime PDV-a daje iznos od 3.750,00 kn.

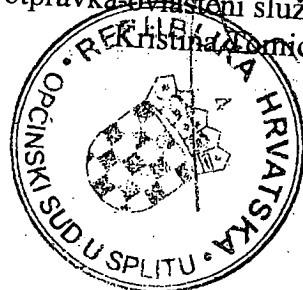
U Splitu, 25. svibnja 2018.

SUDAC

mr.sc. Daniela Pivčević, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, u roku 8 dana od dana dostave prijepisa istog.

za točnost otpavka ovlaštenu službenicu

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
Dračevac (ex vojarna Sv. Križ)
21000 Split

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sutkinji mr. sc. Ivani Erceg Čurić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari, tužitelja Zorana Punde, OIB: 42772283213 iz Dugopolja, Liska, Krešimirova 31, zastupanog po punomoćniku Marinu Budimiru, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Budimir & partneri d.o.o., Split, protiv tuženika Brodograđevna industrija Split d.d., OIB: 18553605592 iz Splita, Put Supavla 21, zastupanog po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u Splitu, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika Republike Hrvatske, OIB:18556905592, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 27.2.2019., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Domagoja Mrčelića, odvjetničkog vježbenika, zamjenice punomoćnice tuženika Nevene Aužine, odvjetničke vježbenice i punomoćnice zakonskog zastupnika umješaka, Margarite Tadić, savjetnice u ODO-u Split, objavljene dana 4. travnja 2019.,

p r e s u d i o j e

Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

" I Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju za period od 1.7.2017. do 31.5.2018. iznos od ukupno 36.157,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od po 3.287,00 kn teku od 15-og u svakom mjesecu za prethodni do 31.12.2017. po stopi od 7,41% godišnje, od 01.01.2018. do potpune isplate po stopi od 7,09% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

II Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 5.937,50 kn uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od presuđenja 4.4.2019. do potpune isplate po stopi od 7,09% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena."

O b r a z l o ž e n j e

U tužbi podnesenoj pred sudom 27.6.2018. tužitelj potražuje od tuženika isplatu navodeći kako su stranke 30. lipnja 2003., sklopile izvansudsku nagodbu o isplati naknade

imovinske štete – mjesečne rente s naslova gubitka plaće, kojom je ista određena za lipanj 2003. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn. Međutim, da je tuženik 30. rujna 2004. donio odluku kojom ukida tužitelju isplatu rente počevši od listopada 2004., odnosno jednostrano raskida citiranu nagodbu, na što da nije imao nikakvo zakonsko pravo niti odobrenje tužitelja. Tužitelju da je u sudskim postupcima dosuđena mjesečna renta s naslova gubitka plaće za raniji period pa u ovom postupku potražuje isplatu s opisanog osnova za daljnji period, odnosno od 1.7.2017. do 31.5.2018. u ukupnom iznosu od 36.157,00 kn te zakonske zatezne kamate i trošak postupka.

Punomoćnik tuženika je na 1. pripremnom ročištu iskazao, da se opreza radi protivi osnovi i visini tužbenog zahtjeva te da je suglasan s dokaznim prijedlozima tužitelja.

Republika Hrvatska je podneskom od 9.11.2018. prijavila sudjelovanje u parnici kao umješac na strani tuženika, obzirom ima pravni interes – Ugovor o prijenosu i prodaji dionica Brodograđevne industrije Split d.d. od 28. veljača 2013. na temelju kojeg se RH obvezala, preuzeti novčane obveze utvrđene sudskim odlukama u odnosu na Brodograđevnu industriju Split d.d. Sud je na pripremnom ročištu od 13.12.2018. rješenjem prihvatio sudjelovanje Republike Hrvatske kao umjешaca na strani tuženika (čl. 206. ZPP).

U postupku su izvedeni dokazi čitanjem Nagodbe o isplati naknade materijalne štete od 30.6.2003., Odluke tuženika od 30.9.2004., presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gž R-1067/16-2 od 11.10.2016., presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1190/15 od 15.4.2016., presude Općinskog suda u Splitu br. P1-2358/10 od 10.7.2014., presude Županijskog suda u Splitu br. Gžp-971/14 od 20.8.2015., presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1167/15 od 26.2.2016., presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gž R-668/16-2, presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-526/17 od 25.5.2018., Kolektivnog ugovora o pravima i obvezama radnika i poslodavca u skupini društava Brodosplit iz 2004.

Punomoćnik tužitelja i punomoćnik tuženika popisali su trošak postupka.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 36.157,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom, koji se iznos odnosi na dospjele mjesečne rente od po 3.287,00 kn u razdoblju od 1.7.2017. do 31.5.2018., a koji se tuženik obvezao tužitelju isplaćivati s osnova izgubljene zarade „Nagodbom o isplati naknade materijalne štete“ od 30. lipnja 2003., koja se sastoji u razlici između invalidske mirovine i plaće koju bi tužitelj primao da je ostao u radnome odnosu kod tuženika.

Nesporno je među strankama da su 30. lipnja 2003. zaključile Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečne rente), kojom se tuženik obvezuje isplatiti tužitelju, „s osnova materijalne štete gubitka plaće, mjesečnu rentu počev od srpnja (za lipanj) 2003. i dalje u iznosu od 3.287,00 kn“. Nesporno je i da je tuženik dana 30. rujna 2004. donio Odluku kojom ukida isplatu mjesečne rente ugovorenu Nagodbom počev od listopada (za rujna) 2004. te obustavio isplatu od listopada 2004.g. pa dalje sve do 5. siječnja 2008. Nesporno je i da su između stranaka vođeni sudski postupci radi isplate imovinske štete – mjesečne rente s naslova gubitka plaće za ranije razdoblje, kako je razvidno iz pregledanih presuda ovoga suda. Među strankama je sporno je li izvansudska nagodba raskinuta po samom zakonu jer je tuženik prestao s isplatom mjesečne rente tužitelju po Odluci od 30. rujna 2004. te je li tuženik u obvezi isplaćivati mjesečnu rentu tužitelju.

Članak 125. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br.: 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 112/99. i 88/01., dalje: ZOO/91) propisuje, da kad ispunjenje obveze u određenom roku predstavlja bitan sastojak ugovora pa ako dužnik ne ispuní obvezu u tom roku, da se ugovor raskida po samom zakonu. U st. 2. i 3. istoga čl. predviđeno je da vjerovnik može održati ugovor na snazi ako nakon isteka roka, bez odgađanja, obavijesti dužnika da zahtijeva ispunjenje ugovora, a kad je vjerovnik zahtijevao ispunjenje pa ga nije dobio u razumnom roku, da može izjaviti da raskida ugovor. Međutim, čl. 125. st. 4. ZOO/91 propisuje da ova pravila važe kako u slučaju kad su ugovorne strane predvidjele da će se ugovor smatrati raskinutim ako ne bude ispunjen u određenom roku, tako i onda kad je ispunjenje ugovora u određenom roku bitan sastojak ugovora po prirodi posla.

Pregledom pravomoćne presude ovoga suda br. Pr-1167/15 od 26. veljače 2016. utvrđeno je da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja Brodograđevne industrije Split, d.d. Split kojim je tražio utvrđenje ništavom izvansudske nagodbe o isplati naknade materijalne štete – mjesečne rente, koju su stranke zaključile dana 30. lipnja 2003. te je odbijen podredni tužbeni zahtjev tužitelja usmjeren na raskid ove izvansudske nagodbe. Stoga je predmetna nagodba valjana i proizvodi pravne učinke.

U obrazloženju Nagodbe se navodi da je tužitelj doživio ozljedu na radu dana 1. kolovoza 1988., o čemu je sačinjena prijava o ozljedi na radu od 11. prosinca 1989. Presudom Općinskog suda u Splitu broj I P-1136/91 od 12. listopada 2000. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu broj Gž-2405/01 od 18. siječnja 2002. da je utvrđena odgovornost Brodosplita d.d. (poslodavac), po kriteriju objektivne odgovornosti za štetu koju tužitelj trpi kao posljedicu radne nezgode, a sukladno odredbi čl. 6. Zakona o radu. Nadalje, u obrazloženju Nagodbe navodi se da je rješenjem Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područna služba Split broj 0002732 od 24. siječnja 2003. tužitelju utvrđena invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad, počevši od 8. prosinca 2002. U postupku obrade zahtjeva od 9. lipnja 2003., da je utvrđeno da tužitelj trpi materijalnu štetu zbog gubitka plaće temeljem nastanka profesionalne nesposobnosti za rad, pa je određena mjesečna renta u iznosu kako je navedeno. Za naglasiti je da se u obrazloženju Nagodbe od 30. lipnja 2003. navodi da je tužitelj doživio ozljedu na radu te se spominje presuda Općinskog suda u Splitu br. I P-1136/91 kojom je utvrđena odgovornost tuženika za štetu tužitelja kao posljedicu radne nezgode.

Pregledom Odluke „Brodograđevne industrije Split“ d.d Split, od 30. rujna 2004. proizlazi da se temeljem toč. 3. Nagodbe o isplati mjesečne rente tužitelju ukida isplata mjesečne rente počevši od listopada (za rujna) 2004. U obrazloženju se navodi da rješenje HZMO od 24. siječnja 2003. o određivanju invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad tužitelju, ne sadrži kao osnovu invalidnosti ozljedu na radu (za čije posljedice prema ovom korisniku bi bio odgovoran poslodavac) pa se istom ukida pravo na isplatu materijalne štete zbog gubitka plaće na način kako je to određeno.

Kako proizlazi iz pravomoćne presude ovoga suda br. P1-2358/10 od 10. srpnja 2014., tužitelju je iz iste osnove dosuđen iznos od ukupno 128.193,00 kn za period od 1.10.2004. do 31.12.2007., te za daljnji period od 1.1.2008. do 31.12.2011. iznos od ukupno 157.776,00 kn uvećano za zatezne kamate koje na svaki pojedini mjesečni iznos od 3.287,00 kn teku od 15. og u svakom mjesecu budući je sud zaključio da je na snazi predmetna nagodba između stranaka te da nisu nastupile okolnosti koje za posljedicu imaju obustavu isplate mjesečne rente tužitelju. Nadalje, tužitelju je pravomoćnom presudom br. Pr-1190/15 od 15. travnja 2016. iz iste osnove za period od 1.1.2012. do 31.12.2015. dosuđen iznos od ukupno

151.202,00 kn uvećano za zatezne kamate u kojem postupku je također sud utvrdio da navedena nagodba proizvodi pravne učinke i obvezuje ugovorne stranke.

Stoga, a kako jednostrano donijeta Odluka tuženika od 30. rujna 2004., kojom se ukida isplata mjesečne rente tužitelju od listopada (za rujna) 2004., ne proizvodi pravne učinke, to je tuženik i nakon proteka mjeseca listopada (za rujna) 2004., u obvezi temeljem sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003., koja je na snazi između stranaka, isplaćivati tužitelju mjesečnu rentu s osnova materijalne štete gubitka plaće, u iznosu od 3.287,00 kn. Za navesti je i to, da nagodba nije raskinuta po samom zakonu (čl. 125. ZOO/91) zato što tuženik nije u određenom roku, tj. do 8. listopada 2004. platio mjesečnu rentu za rujna. Naime, u nagodbi nije ugovoreno da ispunjenje obveze isplate rente u roku rezultira raskidom ugovora, a niti smisao zaključene nagodbe na to upućuje.

Slijedom iznijetoga, a kako navedena nagodba proizvodi pravne učinke i obvezuje ugovorne stranke na temelju odredbi čl. 1089. – 1098. ZOO/91, tuženik je obavezan isplatiti tužitelju s naslova gubitka plaće za razdoblje od 1.7.2017. do 31.5.2018. iznos od ukupno 36.157,00 kn kako je zatražio. Tužitelju su u skladu s čl. 277. ZOO/91 i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15.) dosuđene i zatezne kamate koje teku od 15-og u mjesecu za prethodni što je nesporno između stranaka.

Stoga je valjalo tužbeni zahtjev prihvatiti u cijelosti te odlučiti kao u izreci.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13. i 89/14., drugdje u tekstu ZPP) pa je tužitelju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 148/09., 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., dalje Tarifa) priznat trošak za sastav tužbe 100 bodova, za zastupanje na 3 ročišta za svako 100 bodova, za sastav podneska od 29.11.2018. 25 bodova (Tbr. 8. t. 3. Tarife) i za zastupanje na ročištu za objavu odluke 50 bodova, što sveukupno zbrojeno i pomnoženo sa 10,00 kn koliko iznosi vrijednost boda te uz 25% na ime PDV-a daje iznos od 5.937,50 kn.

U Splitu, 4. travnja 2019.

s u t k i n j a

mr.sc. Ivana Erceg Ćurić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude parnične stranke imaju pravo žalbe u roku od 8 dana od dana primitka odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda i u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku

Zastupništvo otpravka – ovlaštenu službenik

Katija Šićić

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex. vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Brodograđevna industrija Splita d.d. Split, Put Supavla 21, OIB:18556905592 zastupano po pun. Smiljenki Buljan, odv. u Splitu, protiv tuženika Zorana Punde iz Dicma, Liska, OIB: 42772283213 zastupan po OD Budimir i Partneri, odv. u Splitu, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 13. siječnja 2016. god. u nazočnosti pun. tužitelja Smiljenke Buljan, odv. u Splitu i pun. tuženika Damira Tomića odv. u Splitu, objavljene 26. veljače 2016. god.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se ništavom izvansudska nagodba o isplati naknade materijalne štete-mjesečne rente, koju su stranke zaključile dana 30. lipnja 2003. god."

II. Odbija se podredni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Raskida se izvansudska nagodba o isplati materijalne štete-mjesečne rente koje su stranke zaključile dana 30. lipnja 2003. god."

III. Dužan je tužitelj u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 6.875,00 kn.

Obrazloženje

U tužbi koja je kod ovog suda zaprimljena 03. svibnja 2011. god. navodi se da su stranke 30. lipnja 2003. god. sklopile izvansudsku nagodbu o isplati naknade materijalne štete-mjesečne rente iz osnova gubitka plaće, kao razlike između invalidske mirovine i plaće koju bi tuženik primao da je ostao u radnom odnosu, počev od srpnja 2003. god. pa dalje u iznosu od po 3.287,00 kn. Iz nagodbe da nije razvidan osnov odgovornosti, ista da se poziva na rješenje Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područne službe u Splitu broj 0002732 od 24. siječnja 2003. god., kojim da se ne utvrđuje osnov nego visina invalidske mirovine tuženiku zbog profesionalne nesposobnosti za rad.

Nadalje, da nije sporno da je tuženiku određena invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 01. siječnja 1999. god., ali da je profesionalna nesposobnost nastala iz razloga za koje tužitelj da nije odgovoran. Tuženiku da ne bi pripadalo pravo na izgubljenju zaradu, jer da je rješenjem Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područne službe u Splitu od 04. travnja 1995. god. utvrđen razlog invalidnosti tuženika tj. bolest za koju tužitelj da nije odgovoran. Slijedom navedenog, tužitelj je predložio sudu donijeti presudu pobliže opisanu u izreci.

U odgovoru na tužbu od 20. svibnja 2011. god. tuženik je predložio sudu odbiti tužbu kao neosnovanu iz razloga što iz tužbenih navoda ne proizlaze relevantni razlozi iz Zakona o obveznim odnosima zbog kojih bi sklopljena nagodba bila ništava. Ono na što tužitelj implicira je to da bi tuženik doveo u zabludu tužitelja pri sklapanju predmetne nagodbe, što da nije točno, jer da je upravo pravna služba tužitelja bila ta koja je sastavljala tekst nagodbe, na koji tekst tuženika da nije mogao utjecati, već da ju je samo potpisao. Pravnoj službi tužitelja da su bile poznate okolnosti u kojima se nalazi tuženik, činjenica radne nezgode, stanje HZMO-a spisa, kao i ostale okolnosti slučaja, zbog čega da su upravo sklopili i potpisali takvu nagodbu. Pozivanje tužitelja na zabludu punih osam godina nakon sklapanja nagodbe, da je deplasirano i vandobno, pa da je tužitelj prekludiran u svom pravu. Nadalje, da to koliko tužitelj nije siguran u svoje navode, govori i činjenica da je isti dana 30. rujna 2004. god. donio odluku kojom ukida tužitelju isplatu rente počam od listopada 2004. god., odnosno jednostrano raskida citiranu Nagodbu, zbog čega da je tuženik pokrenuo parnični postupak radi isplate po citiranoj Nagodbi. Nadalje, da tužitelj nema pravnog interesa za vođenje ovog postupka kod činjenice da je nastupila prekluzija prava, odnosno da je predmetnu nagodbu jednostrano raskinuo, stoga je tuženik predložio sudu odbaciti tužbu. U odgovoru na tužbu, tuženik je nadalje naveo da je istina kao je tužitelj dana 01. kolovoza 1988. god. doživio radnu nezgodu, a koja činjenica da je potvrđena u pravomoćno okončanom postupku osnovne naknade štete pod posl. br. IP-1136/91, u koje postupku je tužitelj oštećen među ostalim i sa naslova izgubljene zarade za vrijeme provedeno na bolovanju zaključno do 31. prosinca 1989. god. Tuženiku je rješenjem MIORH-a od 04. travnja 1995. god. utvrđeno da je zbog bolesti nastalo smanjenje radne sposobnosti za rad, te mu je priznato pravo na raspoređivanje, odnosno zaposlenje s punim radnim vremenom na drugim odgovarajućim poslovima bez rada na visini, u čučućem položaju, te bez dizanja i nošenja tereta težih od 15 kg, te mu je određena promjena radnog mjesta. Tužitelj da je i postupio sukladno navedenom rješenju, pa je s danom 12. svibnja 1995. god. donio rješenje kojim se tuženik raspoređuje na novo radno mjesto počev od 15. svibnja 1995. god. Tužitelj da dana 08. svibnja 1997. god. donosi otkaz ugovora o radu sa tuženikom, radi "gospodarskih razloga", dok prava stečena sukladno propisima o mirovinskom i invalidskom osiguranju tuženik od tada ima ostvarivati pri MIORH. Tuženiku da je rješenjem MIORH-a od 27. svibnja 1997. god. određena isplata naknade plaće zbog nezaposlenosti, te mu je rješenjem HZMO-a od 30. prosinca 1999. god. određena invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad, obzirom da su temeljem čl. 174. ZOMO od 01. siječnja 1999. god. po sili zakona, svim korisnicima prava na temelju preostale radne sposobnosti, neposredne opasnosti od invalidnosti i izmijenjene radne sposobnosti, pa tako i tuženiku provedena prava ostvarena na temelju smanjene radne sposobnosti na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad. Tuženik da je dana 17. studenog 2004. god. podnio zahtjev za ponavljanje postupka vođenog pred HZMO-om, povodom utvrđenja ozljede na radu kao uzroka profesionalne nesposobnosti za rad i odlaska u invalidsku mirovinu. U ponovljenom upravnom postupku pred HZMO-om, a na osnovi anamneze, kliničkog pregleda tuženika, medicinske i ostale dokumentacije, da je utvrđeno da kod osiguranika postoji profesionalna nesposobnost za rad čemu je uzrok invalidnosti 50% bolest, a 50% povreda na radu, iz čega da proizlazi da je tužitelj itekako odgovoran za razlog umirovljenja tuženika. Na koncu, tuženik je naveo da su neosnovani

navodi tužitelja o promijenjenim okolnostima nastalim nakon nagodbe, o čemu da su vještačili sudski vještaci.

Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom Nagodbe o isplati naknade materijalne štete od 30. lipnja 2003. god.; rješenja HZMO-a Split od 24. siječnja 2003. god.; rješenja Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područne službe Split od 04. travnja 1995. god.; otkaza ugovora o radu od 08. svibnja 1997. god.; odluke kojom se ukida isplata mjesečne rente od 30. rujna 2004. god.; zapisnika od 04. svibnja 2006. god. iz predmeta b r. I P-281/04, kao i vještva dr. Nadana M. Petria iz istog predmeta; rješenja HZMO-a Split od 06. prosinca 2004. god.; rješenja HZMO-a od 04. veljače 2013. god.; presude Općinskog suda u Splitu br. P1-2358/10 od 10. srpnja 2014. god.

Glavni tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Podredni tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Pun. stranaka popisali su parnični trošak.

U ovom postupku nije bilo sporno da je tuženik dana 01. kolovoza 1988. god. doživio radnu nezgodu radeći kod tužitelja, s tim u svezi da je pravomoćnom presudom br. I P-1138/91 utvrđena odgovornost ovopredmetnog tužitelja za štetu koju je ovopredmetni tuženik pretrpio. Nije bilo sporno da su stranke 30. lipnja 2003. god. zaključile Nagodbu o isplati naknade materijalne štete (mjesečne rente) kojom se tuženik (ovopredmetni tužitelj) obvezuje isplatiti tužitelju (ovopredmetnom tuženiku) s osnova materijalne štete, gubitka plaće, mjesečnu rentu počev od srpnja (za lipanj) 2003. god. i dalje u iznosu od po 3.287,00 kn mjesečno. Nadalje, mjesečna renta određena je pod klauzulom promjenjivosti. Nije bilo sporno da je tužitelj dana 30. rujna 2004. god. donio Odluku kojom ukida isplatu mjesečne rente ugovorenu Nagodbom. Nije bilo sporno da je ovopredmetni tuženik ustao tužbom protiv ovopredmetnog tužitelja, obzirom da mu je isti obustavio isplatu mjesečne rente, (postupak se vodio pod posl. brojem P1-2358/10). Nije bilo sporno da je ovaj postupak pravomoćno okončan u korist ovopredmetnog tuženika.

U ovom postupku trebalo je utvrditi je li osnovan zahtjev da se izvansudska Nagodba zaključena dana 30. lipnja 2003. god. utvrdi ništavom. Nadalje, trebalo je utvrditi postoje li razlozi za raskidanje izvansudske Nagodbe, obzirom da je nagodbom bilo uglavljeno da je isplata uvjetovana promjenjivim okolnostima koje mogu utjecati na pravo isplate rente ili na visinu rente.

Odredbom čl. 322. Zakona o obveznim odnosima utvrđeno je da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

Po mišljenju ovog suda u konkretnom slučaju ne postoje razlozi predviđeni citiranim člankom Zakona o obveznim odnosima, zbog kojih bi zaključena Nagodba od 30. lipnja 2003. god. bila nišetna. Štoviše za istaknuti je da je iz teksta Nagodbe jasno da su nadležnoj službi tužitelja bile poznate sve relevantne okolnosti koje su prethodile zaključenju Nagodbe, (vezane za radnu nezgodu koju je tuženik doživio na radu kod tužitelja, za zdravstveno stanje tuženika, kao i za postupak koji je tuženik vodio pred nadležnim tijekom HZMO-a). Nadalje, notorna je činjenica da tuženik kao radnik nije mogao utjecati na tekst odredbi Nagodbe, koje su sačinile nadležne službe poslodavca tj. tužitelja. Slijedom navedenog, temeljem citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima, tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan trebalo je odbiti pa je zato odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

Odredbom čl. 369. st. 2. Zakona o obveznim odnosima utvrđeno je da izmjenu ili raskid ugovora ne može zahtijevati strana koja se poziva na promijenjene okolnosti ako je bila dužna u vrijeme sklapanja ugovora uzeti u obzir te okolnosti ili ako ih je mogla izbjeći ili svladati.

Pregledom Nagodbe o isplati naknade materijalne štete (mjesečna rente) sklopljene između tužitelja i tuženika dana 30. lipnja 2003. god., utvrđeno je da se tužitelj obvezao da će tuženiku kao invalidu rada i to s osnova materijalne štete gubitka plaće isplaćivati mjesečnu rentu počevši od srpnja (za lipanj 2002. god.) i dalje u iznosu od 3.287,00 kn. Nadalje, mjesečna renta je u Nagodbi određena pod klauzulom promjenjivosti, te da se ista može u izmijenjenim okolnostima povećati, smanjiti ili ukinuti.

Polazeći od nespornog sadržaja sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003. god., razvidno je da su stranke dogovorile da se mjesečna renta može u izmijenjenim okolnostima povećati, smanjiti ili ukinuti. Međutim, isključivo u slučaju nastupanja izmijenjenih okolnosti u odnosu na okolnosti koje su postojale u vrijeme sklapanja Nagodbe dana 30. lipnja 2003. god.

U pravomoćno okončanom postupku br. P1-2358/10 koji se vodio po tužbi ovopredmetnog tuženika, protiv ovopredmetnog tužitelja, radi isplate obzirom da je tuženik Odlukom od 30. rujna 2004. god. ukinuo isplatu mjesečne rente, sud je utvrdio da u konkretnom slučaju nisu nastupile nikakve izmijenjene okolnosti u odnosu na one koje su postojale u vrijeme sklapanja sporne Nagodbe i za koje su stranke znale. Sud je zaključio da se ne može zahtijevati raskid ugovora ako je strana koja se poziva na promijenjene okolnosti bila dužna u vrijeme sklapanja ugovora tj. Nagodbe uzeti u obzir okolnosti ili ih je mogla izbjeći i savladati. Nadalje, da su tuženiku ovopredmetnom tužitelju u vrijeme sklapanja Nagodbe bile poznate sve činjenice, razlozi umirovljenja tužitelja, Rješenje HZMO-a, pa da se zbog toga ne može pozivati na promijenjene okolnosti. Na koncu, pravomoćnom odlukom je utvrđeno da jednostrano donijeta Odluka tuženika od 30. rujna 2004. god. kojom se ukida isplata mjesečne rente ne proizvodi pravne učinke, pa je tuženik u obvezi temeljem sklopljene Nagodbe od 30. lipnja 2003. god. nadalje isplaćivati tužitelju mjesečnu rentu s osnova materijalne štete gubitka plaće u iznosu od 3.287,00 kn.

Temeljem provedenih dokaza, slijedom prednjih utvrđenja, pozivajući se na citiranu odredbu Zakona o obveznim odnosima, ovaj sud smatra da tužitelj nije dokazao da su u konkretnom slučaju nastupile takve nove okolnosti zbog kojih bi bio osnovan zahtjev da se Nagodba zaključena 30. lipnja 2003. god. raskine, pa je podredni tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan trebalo odbiti, kao što je odlučeno pod točkom II. izreke presude.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a tuženiku zastupanom po odvjetniku je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak za sastav odgovora na tužbu 1.000,00 kn, za zastupanja na ročištima održanim 28. studenog 2011. god., 07. prosinca 2012. god. i 13. siječnja 2016. god. po 1.000,00 kn, za zastupanje na ročištima održanim 13. veljače 2012. god., te 26. veljače 2016. god. po 500,00 kn, za sastav podnesaka od 23. travnja 2014. god. i 29. rujna 2015. god. po 250,00 kn, ovom iznosu trebalo je pridodati iznos od 1.375,00 kn na ime pripadajućeg PDV-a, tako se pun. tuženika obistinjuje parnični trošak u ukupnom iznosu od 6.875,00 kn, kao što je odlučeno pod točkom III. izreke presude.

U Splitu, 26. veljače 2016. god.

S u d a c

Jerka Kovačić Garac v.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud u Splitu u tri primjerka.

-za točnost otpremiti ovlaštenim službenik-
Diana Vulić/

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI SUD U SPLITU

- primljeno -
neposredno - poštom

27. 02. 2017

obično - preporučeno na pošti _____ Poslovni broj 78 Gž R-668/16-2
dana _____ A _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kuna.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu kao sud drugoga stupnja u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ines Smoljan, kao predsjednice vijeća, Jadranke Matić, kao članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Dubravke Burcar, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Brodograđevna industrija Split d.d., Split, Put Supavla 21, OIB: 18556905592, kojeg zastupa punomoćnica Smiljana Buljan, odvjetnica u Splitu, Put Supavla 21, protiv tuženika Zorana Punde iz Dicma, Liska, OIB: 42772283213, kojeg zastupa punomoćnik Marin Budimir, odvjetnik u Odvjetničkom uredu Budimir & Partneri d.o.o., Split, Tolstojeva 35a, radi utvrđenja ništetnosti, podredno raskida ugovora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-1167/15 od 26. veljače 2016., dana 14. veljače 2017.,

presudio je

Odbija se žalba tužitelja Brodograđevna industrija Split d.d., Split, Put Supavla 21 kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-1167/15 od 26. veljače 2016. te se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj zahtjeva utvrditi ništetnom izvansudsku nagodbu o isplati naknade materijalne štete – mjesečne rente koju su stranke sklopile 30. lipnja 2003. (točka I. izreke), odbijen je kao neosnovan podredni tužbeni zahtjev kojom tužitelj zahtjeva raskidanje navedene nagodbe (točka II. izreke) i naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 6.875,00 kn (točka III. izreke).

Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio tužitelj pozivom na sve žalbene razloge iz čl. 353. st. 1. do 3. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., dalje u tekstu: ZPP). Predlaže preinačiti prvostupanjsku presudu u skladu s navodima žalbe ili ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti sudu prvoga stupnja na ponovno suđenje te zahtjeva naknadu troška nastalog podnošenjem žalbe.

Žalba nije osnovana.

Predmet ovog parničnog postupka zahtjev je tužitelja za utvrđenje ništetnosti nagodbe koju su stranke sklopile 30. lipnja 2003., kojom nagodbom se tužitelj obvezao plaćati tuženiku materijalnu štetu u visini razlike između invalidske mirovine koju tužitelj prima i plaće koju bi primao da nije prestao raditi.

Sud prvoga stupnja ovaj je zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan uz obrazloženje da ne postoje okolnosti koje bi predmetnu nagodbu činile ništetnom u smislu čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (Nar. nov. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., dalje: ZOO). Ovo posebice jer su nadležnoj službi tužitelja bile poznate sve relevantne okolnosti koje su prethodile sklapanju nagodbe (stradavanje tuženika na radu kod tužitelja, zdravstveno stanje tuženika, postupak koji je tuženik vodio pred HZZO-om).

Ispitujući pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude ocijenjeno je da u postupku pred sudom prvoga stupnja nisu počinjene povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 365. st. 2. ZPP-a. Naprotiv prvostupanjska presuda u ovom dijelu sadrži valjane i jasne razloge na kojima je sud utemeljio svoju odluku, a žalitelj zapravo žalbom i ne obrazlaže u čemu se sastoji neka bitna povreda, već se samo paušalno poziva na žalbeni razlog iz čl. 353. st. 1. točka 1. ZPP-a.

Navodima žalbe tužitelj nije obrazložio u kojem dijelu smatra da je sud prvoga stupnja, glede zahtjeva za utvrđenje ništetnosti nagodbe, pogrešno utvrdio činjenično stanje. Stoga ovaj sud, s obzirom da činjenice utvrđene u ovom dijelu proizlaze iz dokaza u spisu i nisu u suprotnosti s istima, utvrđeno činjenično stanje, glede nepostojanja razloga za ništetnost u cijelosti prihvaća kao pravilno i potpuno utvrđeno. Pri tome žalitelju valja odgovoriti da nije moguće razumjeti od kakvog bi utjecaja na ovaj dio tužbenog zahtjeva, kojim se zahtijeva utvrđenje ništetnost nagodbe sklopljene 30. lipnja 2003., bila činjenica da je radni odnos tužitelja prestao poslovno uvjetovanim otkazom 1997., da se nakon toga tužitelj nalazio na skrbi kod RF MIORH i da su mu od 1. siječnja 1999. priznata prava na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, posebice jer je tužitelj svojom, slobodno očitovanom voljom, pristao i obvezao se plaćati tužitelju naknadu po nagodbi koju sada zahtijeva utvrditi ništetnom.

S obzirom na navedeno ovaj sud smatra da je sud prvoga stupnja pravilno i zakonito odlučio kada je kao neosnovan odbio tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti spomenute izvansudske nagodbe.

Podrednim tužbenim zahtjevom tužitelj zahtijeva raskidanje nagodbe od 30. lipnja 2003. zbog promijenjenih okolnosti (čl. 369. st. 2. ZOO-a). Taj zahtjev u činjeničnim navodima tužbe obrazlaže time da je prvim rješenjem upravnog tijela tužitelju invalidska mirovina priznata zbog profesionalne nesposobnosti rad uzrok koje je bolest koja nije posljedica nekog tužiteljeva propusta.

Sud prvoga stupnja i taj je zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan uz obrazloženje da tužitelj nije dokazao da su se okolnosti koje su dovele do sklapanje nagodbe izmijenile da bi u smislu čl. 369. st. 2. ZOO-a u vezi sa točkom 2. nagodbe bilo opravdavano prihvaćanje tužbenog zahtjeva za raskid iste. Pri tome se posebno poziva na pravomoćnu presudu poslovni broj P1-2358/10 kojom da je utvrđeno da nisu nastale nikakve izmijenjene okolnosti koje bi dovele do raskida, odnosno da jednostrana odluka tuženika od 30. rujna 2004. kojom se ukida isplata mjesečne rente ne proizvodi pravne učinke.

Ispitujući pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude u tom dijelu ocijenjeno je da u postupku pred sudom prvoga stupnja niti u odnosu na ovaj podredni tužbeni zahtjev nisu počinjene povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 365. st. 2. ZPP-a.

Ocijenjeni su neosnovani i navodi žalbe kojima se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u ovom dijelu odluke. Ovo jer se u situaciji u kojoj je tužitelj u trenutku sklapanja nagodbe znao: (1.) da je radni odnos tuženika prestao 8. svibnja 1997. jer je on donio odluku o otkazu ugovora o radu i (2.) da je rješenjem RF MIORH od 4. travnja 1995. i 24. siječnja 2003. (listovi 4. do 7. spisa) invalidska mirovina tužitelju priznata zbog bolesti kao razlog nastanka profesionalne nesposobnosti za rad, a ne zbog ozljeda na radu te je unatoč tome sklopio nagodbu tada nije moguće tvrditi da činjenica navedena pod točkom 2. predstavlja novu, izvanrednu okolnost zbog koje više ne bi trebao biti obveznik plaćanja naknade iz te nagodbe. Odnosno, radi se o činjenici koja je tužitelju bila poznata u trenutku sklapanja nagodbe, a ako ju je tuženik pogrešno i shvatio na isto se ne može s uspjehom pozivati kao na neku novonastalu okolnost za koju nije znao i nije ju mogao predvidjeti.

Ocijenjeno je također da sud nije počinio povredu iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 8. ZPP-a kada nije posebno cijenio navedeno u rješenje HZMO od 4. veljače 2013. kojim se utvrđuje da je razlog odlaska u invalidsku mirovinu 50% bolest, a 50% ozljeda na radu. Naime, tužitelj, kako proizlazi iz stanja spisa uopće nije tvrdio da bi činjenice koje proizlaze iz tog rješenja bile razlog za raskid u smislu čl. 369. st. 2. ZOO, već na isto kao na novu činjenicu ukazuje tek u žalbi što nije dopušteno (čl. 352. st. 1. ZPP-a). U tom smislu nenavodenjem razloga nije počinjena niti povreda iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP jer sud nije dužan sam zaključivati koje su odlučne činjenice sporne i bitne za odluku u sporu te nije dužan navoditi razloge vezano uz činjenične navode koje stranke tijekom postupka nisu isticale.

Zbog navedenog je sud i u ovom dijelu pravilnom primjenom materijalnog prava zakonito odlučio kao pod točkom II. izreke prvostupanjske presude.

Odluka o troškovima parničnog postupka također je ocijenjena pravilnom i zakonitom u smislu čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP u vezi s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar. nov. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15.). Pri tome žalitelju valja odgovoriti da tuženik ima pravo na naknadu troška nastalog pristupom na ročište za objavu presude budući da od tada teče rok za podnošenje žalbe.

Zbog navedenog je odlučeno kao u izreci ove drugostupanjske presude (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

U Zagrebu 14. veljače 2017.

Predsjednica vijeća:
Ines Smoljan, v.r.

Za točnost otpisatka – ovlaštjeni službenik:
Marija Roginek